

■ 27 Mayıs
2016 Cuma
■ Sayı: 34
■ 3 TL

HAFTALIK
SİYASİ DERGİ

BOYUN
EGME

İmam hatiplerin karanlığına
karşı aydınlanma kavgası

'imam hatip istemiyoruz' kampanyaları,
Gericiliğe Karşı Aydınlanma Hareketi'nin
oluşturduğu bütünlüklü mücadele
zeminindeki öncülükle güç kazanıyor.

CAMBAZA BAKMA

İŞÇİ
KARDEŞ
GÜCÜNÜN
FARKINDA
MISIN?

RUSYA SURİYE'DE SADECE HALKI MI KURTARDI? | AVUSTURYA'DA PROTOFAŞİST PARTİ SIRASINI
BEKLİYOR | MECLİS KOMİSYONU: BOŞANMA, ÖL! | BÜTÜN KABİNELER PATRONLARA ÇALIŞIYOR

KAPIDAN KOVUNCA, BACADAN GİREMESİNLER DİYE...

Gericilik ve liberalizm, en azından 200 yıldır birbirleri olmadan yapamıyorlar. Zaten çok kısa bir süre karşı saflara geçtiler; 1789'la başlayan devrimler çağının hemen başında, burjuvazinin ilerici değerleri sahiplendiği o kısacık aralıkta. Sonrası malum, bugüne kadar gelen başbelası bir işbirliği...

Kapitalizm yani sermaye düzeni; ekonomik alanda liberalizmin, toplumsal alanda gericiliğin, yer ve zamanına göre farklı ölçeklerde biraraya getirilmesiyle kaynatıyor çorbasını.

Kapitalizmden kurtulamadığımız sürece de ne liberalizmden ne de gericilikten kurtulamayacağız. Kimse kendini birkaç yetmez ama evetçi alay konusu oldu diye kandırmasın. Liberalizm gittikçe ustalaşiyor kılık değiştirmekte.

Bunu söylüyoruz, çünkü çağımız unutmaya çağı ve unutuluyor. Bir de AKP'nin karşı devrim sürecinde Türkiye'deki ideolojik haritayı dağıttığı, referansları hayli tahrip ettiği gerçeği var. Oysa gökten zembille inmedik, bir asrı aşkın geçmişe olan aydınlanma mücadelesinin, neredeyse onunla yaşıt bir sınıf mücadelesinin mirasını taşıyoruz. O zaman yerli yerine oturtmak, aynı tuzağa sürekli düşmemek adına hatırlatmak da günümüzün en önemli görevlerinden. Tekrar kuracağız.

Unutmaya çağı dedik ama, biz istemesek de hatırlatıyor aslında hayat.

Mesela neden bu kadar şaşırılıp, tartışılıyor; Erdoğan'a darbe yapma suçlamasıyla Ergenekon'dan içeri atılan "Laik" TSK'nın eski Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'un imam hatipleri savunan açıklamasına ya da muhalif yazıların sahibi "Radikal" demokrat Özgür Mumcu'nun AKP Kongresini eleştirirken Sovyetler Birliği Komünist Partisi'ni hatırlamasına...

Oysa çok gerçek nedenleri var bu açıklamaların: Başbuğ için gericilik bir veridir ayrıca din gereklidir. O ancak kontrol altına alınabilme ihtimalini sever, burada da imam hatiplerin işlevli olduğunu düşünür. Diyanet'e yaklaşımı da böyledir. Onun sınırı sermaye düzeninde kaynatılan çorbada ona verilecek ölçek kadardır. Ötesini hayal bile edemez, gerçek bir aydınlanmayı mesela. Hatta korkar bundan.

Özgür Mumcu gibi "Radikal" muhalifleri içinse antikomünizm o kadar sıradan bir reflektir ki, denge gözetmek, birilerinin sosyalizmin mirasını sahipleneceği düşünmek aklının ucuna bile gelmez, çat diye sallatır tweetini... Çünkü öyle bir tedrisattan geçmiştir. Bizimkiler yine şaşırılmaya, üzölmeye devam ederler, "ama iyi yazılar yazıyordun!" diye...

Bir de karşı cepheye rücu ettiği için şaşırılanlar var. Buna hiç girmeyelim bu seferlik.

Bunlar neden peki?

Bir sürü madde sayılabilir, memleketin siyasi alışkanlıklarına dair özel şartlar sıralanabilir. Ama...

Günün yakıcı tartışmalarında, herkesi bir ittifak telaşı sarıyor, çaresiz olduğunu düşünen, fazla ötesini berisini kurcalamadan, o aralıkta işine gelen şeyleri söylediğini düşündüğüne olmadık ve himler atfedip hemen kafasından cepheler kurup dağıtmaya, ittifaklar tasarlamaya başlıyor. Öyle ya, tek başına ne yapabilirsin ki?

Böyle düşününce gerçekten de tek başına hiçbir şey yapamaz insan. Arınç'ta da, Gül'de de keramet bulur o zaman. Ama ya tek başımıza değilsek, bu kayıkçı kavgasında taraf tutmaya mecbur değilsek. Hele bunlar düşman kardeşler olarak sürekli birbirlerini besliyorlarsa...

Gericilik ve liberalizm düşman değil, kardeşler. Çünkü ikisinin de yaşam zemini kapitalizmdir ve en temelde antikomünizmde biraraya gelirler.

Eğer gericilikle gerçekten mücadele edilecekse yolunun nereden geçtiği artık çok daha nettir.

 KOMÜNİST PARTİ

İlkesiz durgunluk, ilkeli kıvraklık

KAPİTALİST SÖMÜRÜNÜN, EMPERYALİST BOYUNDURUĞUN VE GERİCİ KARANLIĞIN HAKİM OLDUĞU BİR COĞRAFYADA HAREKET EDEBİLMEK DAHA AZA RAZI OLMAKTAN, İLKELERİ ESNETMEKTEN, İDDİASIZLIKTAN VE SAVUNMACILIKTAN GEÇMİYOR. TERSİNE TÜRKİYE'DE SİYASET, NE YAPTIĞINI BİLENLERİN, HEDEFİNİ HİÇ UNUTMAYANLARIN ÖNÜNÜ AÇIYOR.

İmam Hatipler kapatılmalıdır.

Evet, tam böyle dümdüz söylemek zorundayız.

Yoksa hareket edemeyiz. Birden çok nedenle... En başta, gerici karanlığın şu ya da bu unsurunun kabul edilmesi, bir yanının hoşgörülmesi, "iyi insanlar" için kendi kuyusunu kazmaktan başka bir anlama gelmez. İmam hatipler, milyonlarca çocuğun, gencin karanlık bir tornadan geçirilerek yontulması için çalışıyor. Bu karanlık tornanın her çalıştığı saniye bu ülke için, bizim için yıkım üretiyor.

İkincisi, "iyi insanlar" herşeyden önce, inandıkları şeyleri savunan, doğru bildiklerini savunan, yanlış gördükleriyle mücadele edenlerdir.

Hiçbir hesap, hiç bir "politik" tutum, mutlak olarak karşımıza aldığımız şeyleri görmezden gelmemize neden olamaz. Gördüğümüz her şeyi hemen söylemek zorunda değiliz elbette. Ama "yavaş yavaş, sindire sindire anlatmak" başka şeydir, yalan söylemek, riyakarlık etmek, takiyecilik yapmak başka şey.

İmam hatipler kapatılmalıdır.

İmam hatiplerin kapatılması için düzenin değişmesi gerekir... diyecek halimiz de hiç yok!

Evet, gericiliği eğitim kurumlarından söküp atacak, laik ve bilimsel bir yapılanmayı hakim kılacak bir hamlenin toplumsal koşullarını kapitalist Türkiye yaratamaz.

Ama, sosyalist Türkiye'nin siyasal koşullarını yaratmak için bu zorunluluğu anlatmaya değil, bu zorunlulukla düzeni çatlatmaya ihtiyacımız var.

Gericiliğin, karanlık bir şeriat arayışının bu ülkeye nelere mal olduğunu gösterdiğimizde, karanlığı delmek için bulduğumuz her fırsatta başımızı çıkardığımızda, "kökünden yıkmak ve yenisini kurmak bizim için artık bir ölüm kalım meselesidir" diyenlerin cephesini güçlendireceğiz.

Liberalizmin en büyük saldırısı, devrimcilerin "gerçeğin sahibi olma" iddiasını sorgulamasıyla geldi. "Tek bir gerçek var mı ki" ya da "en doğrusunu hep biz biliriz demek ne kadar doğru" sorgulamalarıyla, sadece bugünün değil, geçmiş çağların kanıtlanmış devrimci mücadeleleri de itibarsızlaştırılmak istendi.

Doğrusunu biliriz çünkü doğru gerçeklik kadar gerçektir. Vardır. Ve emekle,

bilinçle, mücadeleyle bulunabilir.

Ama doğrucu Davutluk başka bir şeydir. Küçük burjuva temizlik duygusu başka bir şeydir.

Devrimci doğrularımızın sorgulanmasına vereceğimiz yanıt "en doğru" ya sarılmak olamaz.

Boyun Eğme'de bu hafta ülkenin dört bir yanına yayılan "gerçek" bir mücadeleyi sergilemek, bu mücadeledeki yerimizi irdelemek istedik.

Bu gerçek mücadelelerin içinde, çekişen insanlar da var. "Suyuna gidersek, çok dikbaşlılık etmezsek yine de bir şeyler koparabiliriz" diyenler var, zoru görünce canı sıkılan, iki adım geri atanlar var. Daha somutu örneğin "imam hatiplere toptan karşı çıkmak

doğru mu, bizim mahalleye yapmayın da nereye yaparsanız yapın desek daha iyi değil mi" diyenler de var.

Ve onlar bu halleriyle mücadele gerçeğimizin bir parçası. Yürümek, herkesi yürütmek ve yeri geldiğinde hep birlikte koşmak durumundayız.

Doğrucu Davut, zamanını önündeki olanakları didikleme, "bundan bişey olmaz, böyle yapılmaz, bu söylenmez" demekle geçirebilir.

Oportünistlerse, ilkeleri, gerçekliğin bilimsel bilgisini, devrimci teoriyi bir ayak bağı olarak görecektir.

Komünistlerse işine bakmalıdır.

Önümüzdeki işimize değil, ufka baktığımızda gördüğümüz işimize bakacağız.

Cephe cephe örülen bir mücadele:

İmam hatiplerin karanlığına karşı aydınlanma kavgası

TÜRKİYE'NİN ÇEŞİTLİ YERLEŞİMLERİNDE İMAM HATİPLEŞTİRME OPERASYONLARINA KARŞI DİRENİŞLER ÖRÜLMEME, ÖRGÜTLENMEYE ÇOKTAN BAŞLANDI. 'İMAM HATİP İSTEMİYORUZ' KAMPANYALARI, GERİCİLİĞE KARŞI AYDINLANMA HAREKETİ'NİN OLUŞTURDUĞU BÜTÜNLÜKLÜ MÜCADELE ZEMİNİNİNDEKİ ÖNCÜLÜKLE GÜÇ KAZANIYOR, YAYILIYOR.

Okulların imam hatipleştirilmesi her yerde tepkiyle karşılanıyor. Bu tepkinin kendini bütünlüklü bir politik ifade dışında 'bize lazım değil, başka yerde kurun' şeklinde ifade etmesi kimseyi kurtarmıyor. Artık birden çok örnekte halk, imam hatipleştirilmenin gerisindeki aydınlanma düşmanlığıyla hesaplaşıyor.

İstanbul, Adana, Çanakkale, İzmir, Kırklareli... Aydınlanma mücadelesi örnekler yaratıyor. Halk, 'kolay lokma' olmadığını gösteriyor.

Boyun Eğme'nin bu sayısında mücadele edenlerin haberlerini, mücadele edenlerle ve mücadele edecek olanlarla paylaşmak istedik.

ŞİŞLİ: BİR MAHALLE UYANIYOR

19 Mayıs İmam Hatip Ortaokulu, 4+4+4 eğitim sistemine geçilmesiyle birlikte İstanbul'un Şişli ilçesinde imam hatibe dönüştürülen ilk okul olma özelliği taşıyor. Öğrencilerinin büyük kısmı taşınmalı sistem ile mahalle dışından getirilmiş durumda. Aslında okul bir talep doğrultusunda kurulmuş değil ve şu anda da tamamıyla mahalle dışından öğrenci toparlayarak doldurulmuş durumda. Bu durum okulun aslında bir ideolojik dönüşümün aracı olarak kullanıldığının da kanıtı.

Okulun bulunduğu 19 Mayıs mahallesinde yapılan çalışmalar sırasında ev taramaları yapılıyor. İmam hatipleştirme operasyonuna karşı çıkan, itiraz eden velilerle iletişime geçiliyor. Birlikte ev toplantıları düzenleniyor. Nasıl bir hukuksal ve siyasal mücadele örülebileceği tartışılıyor.

"Ben de varım" diyen mahalle sakinleriyle birlikte planlamalar yapılıyor. İmam hatipleşmeye karşı mücadelenin sadece katılımcısı değil, aynı zamanda örgütleyicisi olmaları sağlanıyor.

Bundan sonra sırada 19 Mayıs İmam Hatip Ortaokulu'nun 19 Mayıs Ortaokulu'na dönüşmesi için hazırlanacak bir dilekçe örneğinin mahalle halkı tarafından doldurulması ve sonra da bir basın açıklaması ile toplanan dilekçelerin Milli Eğitim Müdürlüğü'ne verilmesi var.

GERİCİLİĞE KARŞI AYDINLANMA HAREKETİ

Kazlıçeşme'deki Abay Ortaokulu'nun bir kısmı, geçen yıl Abay İmam Hatip Ortaokulu haline getirildi. İki hafta önce, hukuki süreç tamamlandı ve mahkemeden, okulun bir kısmının imam hatip okulu haline getirilmesinin öğrencileri olumsuz etkilemeyeceği yönünde bir karar çıktı.

KAZLIÇEŞME TESLİM OLMAZ

Kazlıçeşme'deki Abay Ortaokulu'nun bir kısmı, geçen yıl imam hatipleştirme operasyonları sırasında Abay İmam Hatip Ortaokulu haline getirildi.

Buradaki veli tepkilerini dikkate alan Aydınlanma Hareketi bölgedeki bağlantılarını gözden geçirdi ve örülecek mücadele için yol ve yöntemleri tartıştı.

2015'in Mayıs ayında Abay Ortaokulu'nun içinde imam hatip sınıfları açılacağı haberleri yaygınlaşınca, Kaymakamlıkta ve Valilikte geniş katılımı

eylemler yapılmıştı ancak o hareketlilik 2015'in yaz aylarında sönümlenmiş, mücadele kesintiye uğramıştı.

Yaklaşık iki hafta önce, hukuki süreç tamamlandı ve mahkemeden, okulun bir kısmının imam hatip okulu haline getirilmesinin öğrencileri olumsuz etkilemeyeceği yönünde bir karar çıktı.

Mahkemeden çıkan bu karardan sonra Abay Ortaokulu'nun imam hatipleştirilmesine karşı daha sağlam ve sıkı bir siyasi mücadele örülmesi gereği daha iyi kavrandı. Şimdi bunun için çalışılıyor.

ACIBADEM MAHALLESİNDE AYDINLANMA HAYALETİ DOLAŞIYOR

2013 yaz aylarında bölge halkının büyük tepkilerine rağmen Acıbadem Mahallesi'ndeki Özdemiroğlu İlköğretim Okulu, imam hatip ortaokuluna dönüştürüldü. Yaklaşık 100 yıllık geçmişi olan ve 3. derecede tarihi yapı olan bu okulun, halkın talep ettiği yalanıyla dönüşümü sağlansa da, bu durum Acıbadem halkı tarafından sahiplenilmedi. Mahalledeki okulları hızla imam hatipleştirme sürecine sokan AKP iktidarı, velilere çocuklarını yollayabilecekleri normal okul alternatifi bırakmadı. Bu nedenle, çevre okullardaki öğrenci mevcutları yüksek iken, Özdemiroğlu İmam Hatip Ortaokulu'nda düşük oranlarda.

Tepkiler yalnızca Acıbadem Mahallesi'nden değil, çevredeki Hasanpaşa ve Rasimpaşa mahallelerinden de geliyor.

Gericiğe Karşı Aydınlanma Hareketi ise, çok eski bir tarihi olan bu okulun normal bir okula dönüştürülmesi için kolları sıvadı. Mahallelerde taramalar

Cepheden haber var

“İmam hatip okulları sadece bir okul değildir” cümlesini yıllardır her fırsatta dile getiren Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan’ın bu sözüne katılmamak mümkün değil...

Biz de böyle düşünüyoruz... Evet, imam hatip okulları sadece bir okul değildir ve hemen ardından şu tespiti yapıyoruz:

“Bir okul olmanın çok ötesinde, operasyonel işlevleri olan, bu coğrafyada laik-aydınlanmacı-ilerici ne varsa, yok etmeye adanmış gerici düşüncenin eğitim merkezleridir. İmam hatipler, yarım asırdır bu ülkenin polis, içişleri, yargı ve milli eğitim teşkilatlarına siyasal İslamcı, tarikatçı, anti-laik, piyasacı, tüccar kadrolar yetiştirme merkezleridir.”

İşte tam bu nedenle, AKP’nin imam hatipleştirme operasyonlarına karşı çok açık ve net bir tavır alıyoruz.

İmam hatipler, gericiğin kadro ve taban kaynağıdır. İtaat ve biat eden, kul yetiştiren, soru sorma yeteneğini ve merak etme yetisini yitirmiş sürüler yetiştirme mekanizmasıdır. Mevcut halleriyle Tevhid-i Tedrisat yasasına aykırıdır. İnsanlığın en önemli kazanımlarından olan laiklik ilkesine aykırıdır. Bilimsel eğitim sistemine aykırıdır.

İşte bu nedenle ki... İmam hatipler kapatılmadıkça ve kamu yönetimi imam hatiplilerden arındırılmadıkça AKP’nin ya da türevlerinin devlet hakimiyetlerinin bitirilmesi olanaksızdır. İmam hatip mezunlarının yargıç, savcı ve avukat olmaları, laik hukuk sisteminin çözülmesinin en temel nedenidir.

“İmam hatipler kapatılsın” dediğimizde, çok farklı sandığımız yerlerden aynı itirazın çıkması asla bir tesadüf değildir. “Hayır, imam hatipler kapatılmasın, bu düzen böyle sürüp gitsin” diyen AKP’sinden Ensar’ına, Ahmet Hakan’ından Kılıçdaroğlu’na kadar hepsi aynı yolun yolcusu, aynı gericiğin mürtecisidir.

Aziz Nesin 1993’te şunları söylüyordu: “Yarın, öbür gün bu dinciler iktidara gelip imam hatipten yetiştirdiği talebeleri yargıç, avukat, hekim, mühendis, belediye reisi gibi devletin her koluna atayıp en son bu talebeleri Harbiye’ye sokarak orduyu ele geçirip devleti her koldan kuşatacaklar. Ama şu an kimse farkında değil!”

Böyle düşünen yurttaşların çoğaldığını, çoğalmakla kalmayıp yan yana gelmeye, örgütlenmeye başladıklarını gözlemlemek mümkün... Türkiye’nin çeşitli yerleşimlerinde imam hatipleştirme operasyonlarına karşı direnişler örülmeye, örgütlenmeye çoktan başlandı. Geçtiğimiz yıllarda yerel tepkiler olarak ortaya çıkan, kendini “masum vatandaş talepleri” olarak sunmakla yetinen “imam hatip istemiyoruz” kampanyaları, Gericiliğe Karşı Aydınlanma Hareketi’nin oluşturduğu bütünlüklü mücadele zemininin de öncülüğüyle güç kazanıyor, yayılıyor.

İşte Türkiye’de imam hatiplere karşı örülmeye ve örgütlenmeye başlanan bazı cephelerden en yeni haberler...

■ Ahmet Çınar

BABAESKİ GAZİ MESLEKİ VE TEKNİK ANADOLU LİSESİ ÖNCE TAŞINARAK VE DAHA SONRA ÖĞRENCİ ALIMI YAPILMAYARAK KADEMELİ OLARAK KAPATILMA TEHLİKESİYLE KARŞI KARŞIYA KALDI. YERİNE İSE İMAM HATİP LİSESİ GETİRİLMEK İSTENDİ. VELİLERİN DURUMA İTİRAZI VE BABAESKİ HALKININ TEPKİSİ HIZLA BÜYÜYOR. VELİLERİN BÜYÜK ÇOĞUNLUĞUNUN İMAM HATİPLEŞMEYE KARŞI YAZDIĞI DİLEKÇELER MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI’NA GÖNDERİLDİ.

yapıldı, AKP iktidarının imam hatipleştirme operasyonları anlatıldı, Özdemiroğlu Okulu’na sahip çıkılması için mücadele çağrıları yapıldı.

Mahalle taramaları sırasında, çocuğunu bu okula yollamak istemeyen pek çok mağdur veliye rastlandı. Mücadele sürecinin bir parçası olmak isteyen bazı aileler ise komşularını bir araya getirdikleri ev buluşmaları düzenledi. Bu ziyaretler sırasında en çok sorulan soru da “nasıl olacak” sorusu oldu. Bu sorunun bir umutsuzluk iması olmaktan çıkması halkın birlikte örgütlü ve ilkeli bir mücadele vererek yapabileceklerinin görülmesi ile mümkün olacak.

TRAKYA BOYUN EĞER Mİ BE YA?

Kırklareli’nin Babaeski ilçesinde, geleneği ve tarihiyle eski bir kurum olan Babaeski Gazi Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi önce taşınarak ve daha sonra öğrenci alımı yapılmayarak kademeli olarak kapatılma tehlikesiyle karşı karşıya kaldı. Yerine ise imam hatip lisesi getirilmek istendi.

Okul yönetiminin, velilerle toplantı yapıp onları ikna etmeye çalışmasıyla birlikte, bir anda tüm ilçenin ana gündemi imam hatipleştirme operasyonu oldu.

Velilerin duruma itirazı ve Babaeski halkının tepkisi hızla büyüyor. Eğitim-Sen, ÇYDD, DİSK ve Gericiliğe Karşı Aydınlanma Hareketi velilerle büyük bir toplantı yaparak “Okuluma dokunma” adıyla bir imza kampanyası başlattı. 27 Bin nüfuslu ilçede kısa zamanda 5 Bin imzaya ulaşıldı. Esnaf ve yurttaşlar işyerlerine, araçlarına “Meslek liseme dokunma” dövizleri asarak tepkilerini gösterdi.

Velilerin büyük çoğunluğunun imam hatipleşmeye karşı yazdığı dilekçeler Millî Eğitim Bakanlığı’na gönderildi.

Babaeski’de bu mücadele süreci devam ederken, TBMM Başkanı’nın laiklik karşıtı sözleri ilçedeki lise öğrencilerinin öfkelerini daha da artırdı. Gericiliğe Karşı Aydınlanma Hareketi ile bir araya gelen liseliler, ilçelerindeki imam hatipleştirme adımlarına ve AKP’nin laiklik karşıtı çıkışlarına karşı eylem gerçekleştirdi.

Babaeski’den görüşler Uğur Akagündüz (Yerel Gazeteci): Ülkemizin her tarafında olduğu gibi Babaeski ilçemizde de imam hatipleştirme hızla devam ediyor. Özellikle atölyeleri, spor alanı ve öğrenci yurdu ile dikkat çeken Gazi Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi, Babaeski ve çevresi için çok büyük önem taşıyor. Babaeski dışından gelen öğrencilerin yurttan kolaylıkla kalabilme-

leri, boş zamanlarında spor alanlarından yararlanabilmeleri ve mesleki eğitimin temel altyapısı olan atölyeler okulun cazibesini arttıyor.

Babaeski'nin mesleki altyapısını oluşturan en önemli kurum olan Gazi Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi'nin kapatılmaması için Babaeski halkı imza kampanyası düzenliyor ve toplantılar düzenleyerek tepkisini gösteriyor. Babaeski'deki her yaşta insan, okulun kapatılmaması için gönüllü olarak çalışma yapıyor. Trakya, Türkiye'nin her zaman aydınlık yüzü olmuştur, olmaya da devam edecektir.

Namık Kemal Akın (Cem Vakfı ve ADD Yönetim Kurulu Üyesi): Şu anda Babaeski'nin en eski okullarından birinin imam hatipleştirilmesiyle birlikte, çağdaş ve bilime dayanan eğitimin köreltilerek, iktidarın kindar ve dindar nesil yetiştirme projesi uygulanmaya çalışılıyor.

Bu uygulamalar gerici bir toplum yetiştirmek amacıyla, emperyalist devletlerin sömürü düzenine hizmet etmektedir.

İmam hatipler ne ülkeye ne de Babaeski'ye fayda getirmez. Babaeski halkı da bu durumu kabullenmez.

Ercan Eren (Eğitim-Sen Temsilcisi): Türkiye'de tüm eğitim kurumlarında tektipleştirme var. Ama bu konuda iktidarın arka bahçesi olarak gördüğü imam hatip okullarında daha hassaslar. İktidar halk istiyor yalanı ile imam hatip açıyor. Bu kadar imam hatip mezununu istihdam etme şansları yok. Bu öğrencilerin mezun olup iktidarın militan kadrosu olacakları açık bir durum. Bu karar kesinlikle ihtiyaçtan değil; bunun siyasi

bir karar olduğu gayet açık. Özellikle Babaeski'nin köklü bir meslek lisesinin seçilmesi ise rastlantı değil. Yurdu, spor kompleksi ve geniş arazisi olan bir okulu tercih ediyorlar. Babaeski halkının böyle bir talebi yok. Karar Milli Eğitim Komisyonu'ndan geçmeden direkt Valilik kanalıyla üç gün içinde doğrudan Bakan'ın önüne götürülüp imzalanıyor. Bizde buna karşı Eğitim-Sen olarak itiraz dilekçesi ve imza topluyoruz, konuyu idare mahkemesine taşıyacağız.

ADANA: GERİCİLER SALDIRDIKÇA KARARLILIK ARTIYOR

Adana Yurt Mahallesi'nde yapımı süren Toros İmam Hatip Lisesi'ne karşı Gericiliğe Karşı Aydınlanma Hareketi, "İmam hatip lisesi değil anadolu lisesi istiyoruz" temalı bir çalışma başlattı. Niçin imam hatip lisesi istenmediğine dair hazırlanan bir bildiri binlerce kişiye ulaştırıldı. Aynı zamanda başlayan imza

ADANA'DA BİR ÖĞRENCİ VELİSİYLE SÖYLEŞİ

Merhaba, öncelikle kendinizi tanıtabilir misiniz?

Ev kadınıyım. Çocuk gelişimi ve sosyal hizmetler mezunu, bir çocuk annesiyim.

Mahallenizde imam hatip lisesi inşaatı başladı. Siz bu bölgede yeni bir imam hatip lisesine ihtiyaç olduğunu düşünüyor musunuz?

Kesinlikle düşünmüyorum.

Mahalenizde açılması planlanan imam hatiple ilgili sizin ve çevrenizdekilerin düşünceleri neler? Bu konu gündeminizde mi?

Bu bölgedeki ailelerin çocuklarını imam hatipe göndermek isteyeceğini düşünmüyorum. Çocukların da tercihi olacağını düşünmüyorum. Okul tam olarak işlerlik kazanmadığı için gündem olacak kadar konuşulmasa da konuşan insanların pek memnun olmadığını duyuyorum.

Gericiliğe Karşı Aydınlanma Hareketi, "Mahallenizde imam hatip değil, anadolu lisesi istiyoruz" temalı bir çalışma başlattı. Bununla ilgili ne söylemek istersiniz? Siz bu çalışmaya nasıl bir katkı koyacaksınız?

Bu iyi bir çalışma. Okulun anadolu ya da fen lisesi olması ihtiyaca karşılık verecektir. Bu yöndeki

çabaların boşa gitmeyeceğini düşünüyorum.

Yürütülen çalışmanın başarıya ulaşacağına inanıyor musunuz?

Tabii ki... Gerektiği şekilde yapılırsa neden olmasın...

Başlatılan çalışmanın önümüzdeki günlerde nasıl devam etmesi daha etkili olabilir sizce?

Bence Adana'nın geneline bir duyuru yapılmalı, hatta bu konuyla ilgili kitle örgütleriyle işbirliği

sağlanmalı.

Eğitimde yaşanan bu gerici saldırılara karşı neler söylemek istersiniz?

Türkiye'de halk neler olup bittiğinin yeterince farkında değil diye düşünüyorum. Eğitim bir ülkenin her şeyidir. Eğitim laik ve kamusal olmalıdır. Halk bu konularda aydınlatılmalı, eğitimi laik yapısından uzaklaştıran siyasetlere tepki göstermelidir. Bu konuda meşru ve demokratik olan bütün haklar kullanılmalıdır.

Çanakkale Merkez Ortaokulu, Bir süre önce boşaltıldı. Okulun bir kısmı yıkıldı. Yıkılan kısma önce Milli Eğitim binası yapıldı, sonra oraya Bilim Sanat Merkezi adı verildi ve sonunda gerçek niyet ortaya çıktı. Söz konusu bina imam hatip haline getirildi. Merkez Ortaokulu'nun bahçesinde Aydınlanma Hareketi olarak herkesin davetli olduğu "Laiklik" konulu bir toplantı yapıldı. Milli Eğitim'e verilmek üzere hazırlanan toplu dilekçe eylemi örüldü... Önümüzdeki günlerde mahalle halkının katılacağı bir meşaleli eylem gerçekleştirilmesi düşünülüyor...

kampanyasında da bin civarında yurttaştan imza toplandı.

Örgütlenme çalışmaları sürüyor. Parklarda, mahallelerde stantlar kuruyor, bildiri dağıtımına ve imza toplamasına devam ediliyor.

Yönetimse okulu 2016-2017 eğitim öğretim yılına yetiştirmeye çalışıyor. Halen inşaat halinde olan okulun çevresinde sürdürülen imam hatipleşmeye karşı çalışmalar, gericiiler arasında rahatsızlık yaratmaya başladı.

Geçen hafta yapılan bildiri dağıtımı ve imza toplanması çalışmalarına gerici bir grup saldırdı. Hafif de olsa yaralanmalarla sonuçlanan bu saldırı çalışmanın hızını ve enerjisini azaltmadı.

GÜLTEPE: ALEVİ DÜŞMANLIĞININ BÖYLESİ

İzmir'in Gültepe semti, Konak'ın göbeğinde bir yerleşim... Alevi kökenli yurttaşların yoğun olarak yaşadığı bir semt olarak biliniyor. Gültepe Ortaokulu, bugünlerde imam hatipleştirilmeye çalışılan okullar arasında. Mahalle halkı, özellikle alevilerin yoğun olarak yaşadığı bir bölgede bu operasyonun gerçekleşmesinin bilinçli ve kasıtlı bir çaba olduğu görüşünde birleşiyor. Gültepe Ortaokulu'nun imam hatipleştirilmesi projesi duyulur duyulmaz, mahalle halkı bir araya gelmeye, kahvehane toplantıları düzenlemeye başladı. Birkaç gün içinde 3 bin kadar imza toplayan Gültepeliler bu imzaları geçen hafta Milli Eğitim Müdürlüğü'ne teslim etti.

Gericiliğe Karşı Aydınlanma Hareketi de geçen hafta "Aydınlanma Hareketi" adlı yayını mahallede dağıtarak genel bir tarama çalışması gerçekleştirdi. Evleri, kahvehaneleri, çay ocaklarını, iş yerlerini ziyaret eden Aydınlanma Hareketi gönüllüleri, hareketin "İmam hatipler kapatılsın" kampanyasını tanıttı ve birlikte mücadele çağrısında bulundu.

ÇİĞLİ HALKI ÖFKELİ

Çiğli'deki Egekent Mahallesi'nde 53 öğrencisi olan ve adı "16 Derslikli Ortaokul" olan bir okul AKP iktidarının kademeli şekilde imam hatipleştirme operasyonlarının hedeflerinden biri oldu.

Burası "parçalı eğitim" adı altında yarısı imam hatip ortaokulu haline getirilmek istenen bir yer. Bu bölge de alevi yoğunluğun olduğu bir bölge. Mahalledeki rahatsızlık had safhaya ulaşmış durumda çünkü mahallede imam hatipleşmeye karşı öfkelenen hatırı sayılır bir nüfus var. Hatta imam hatipleşmeye karşı bireysel çabalar geliştiren, kaymakamlığa başvuran, ilçe milli eğitime dilekçe veren veliler olmuş. Ancak bu bireysel çabalar genellikle sonuçsuz kalmış durumda.

Şimdi örgütlü ve yan yana mücadele zamanı...

Gericiliğe Karşı Aydınlanma Hareketi, "İmam Hatipler Kapatılmalıdır" başlığını taşıyan gazetesi eşliğinde mahallede çeşitli çalışmalar sürdürdü. Velilerle, eğitimcilerle, mahalle sakinleriyle görüşmeler gerçekleştirildi.

5 Haziran Pazar günü Çiğli Belediyesi Konferans Salonu'nda kitlesel bir toplantıya hazırlanılıyor. Aydınlanma Hareketi'nin ev sahipliğindeki toplantıya bir psikolog ve bir eğitimci konuşmacı olarak katılacak. Ortaokul çağındaki çocuklara dinsel eğitim vermenin pedagojik sakıncaları ve AKP'nin imam hatipleştirme operasyonları anlatılacak, mücadele olanakları enine boyuna tartışılacak...

ÇANAKKALE: SİYASETEN KAÇIŞ YOK

Çanakkale Merkez Ortaokulu, kent önemli okullarından biri... Bir süre önce öğrenciler başka bir okula taşındı, okulun bir kısmı yıkıldı. Yıkılan kısma önce Milli Eğitim binası yapıldı, sonra oraya Bilim Sanat Merkezi adı verildi ve sonunda gerçek niyet ortaya çıktı, söz konusu bina imam hatip haline getirildi. Kent halkının tepkisi önce Mahalle Meclisi ve Okulumu Geri İstiyorum Derneği biçimindeki örgütlenmelerin içinde toplandı ancak oluşan enerji bir süre sonra soğudu. "Siyasal söylem kullanmayalım", "AKP karşıtı slogan atmayalım" gibi ifadelerle kendini gösteren politikadan çekinme hali, halkın "politik olmayan gündelik istekler" olarak gördüğü şeyler için verilen çabaları da baltalıyordu.

Gericiliğe Karşı Aydınlanma Hareketi ise imam hatipleştirme operasyonlarının AKP gericiğinin önemli bir parçası olduğunu vurgulayan, imam hatiplerin gerçekte ne anlama geldiğini ifşa eden bir tarzla harekete geçti. Cevtapaşa Mahalle Meclisi'nde Aydınlanma Hareketi olarak bir toplantı, "Aydınlanma Hareketi" gazetesiyle birlikte mahalle mahalle, sokak sokak tarama faaliyeti gibi çalışmalar sürdürülüyor.

Merkez Ortaokulu'nun bahçesinde herkesin davetli olduğu "Laiklik" konulu ders işlendi, Milli Eğitim'e verilmek üzere hazırlanan toplu dilekçe eylemi örüldü... Önümüzdeki günlerde mahalle halkının katılacağı bir meşaleli eylem gerçekleştirilmesi düşünülüyor...

Çanakkale halkı, Merkez Ortaokulu'nu AKP gericiliğinin elinden geri almaya kararlı görünüyor.

ADANA AYDINLANMA HAREKETİ'NİN BİLDİRİSİ:

İMAM HATİP DEĞİL ANADOLU LİSESİ AÇILSIN

Bu ülkede ekmek gibi, su gibi laikliğe ihtiyacımız var.

Ekmek ve su gibi aydınlanmaya ihtiyacımız var.

Eksik gedik de olsa laik bir cumhuriyetimiz vardı. İyi kötü bilimsel eğitim veren okullarımız vardı...

AKP karanlığı çökmeden önce...

Ülkemizin dört bir yanından karanlık yükseliyor. Devlet kurumlarından, vakıflardan, okullardan, derneklerden...

Her yeni güne bir tecavüz haberiyle uyanıyoruz.

Her yeni güne diyanetin sapık bir fetvasıyla uyanıyoruz.

Her yeni güne tarikatların, vakıfların çocuk tacizi haberleriyle uyanıyoruz.

Bu karanlıkla mücadele edeceğiz.

Mücadeleye yanibaşımızdan, mahallemizden başlıyoruz!

Toros "İmam Hatip" Anadolu Lisesi açacaklarmış. Normal planda Anadolu Lisesi olan ama sonradan "İmam Hatip" yapılan bir okul daha yani.

İmam ihtiyacından değil elbette. AKP'ye gerici kadro yetiştirsin diye açılıyor bu okullar.

Bilimden uzak kuşaklar yetişsin diye açılıyor. Tacize, tecavüze, kadın düşmanlığına alkış tutan yöneticiler yetişsin diye açılıyor.

AKP geldiğinden beri yüzlerce İmam Hatip açıldı, yüzlerce gerici vakıf kuruldu. Bu gerici kurumlardan bir tanesine daha tahammülümüz yok.

Biz ilçemizde yeni bir İmam Hatip Okulu istemiyoruz.

Bu ülkenin de, ilçemizin de okula, daha çok okula ihtiyacı var. Ama gericilik yuvası okullara değil.

Fen Liselerine, Anadolu Liselerine, bilimsel eğitim veren okullara ihtiyacımız var.

En başta dediğimiz gibi, ekmek gibi su gibi laikliğe ihtiyacımız var.

Bir gerici okul daha istemiyoruz, bilimsel laik eğitim veren okullar istiyoruz.

Bizler Toros "İmam Hatip" Lisesi değil, Toros Anadolu Lisesi istiyoruz.

ABARTAN BİZ DEĞİLİZ BOŞANMA KOMİSYONU RAPORU

BOŞANMA, ÖL!

MECLİS KOMİSYONU KADININ 'AİLE BÜTÜNLÜĞÜNÜ' KORUMAK ADINA İSTİSMARA VE KADINA DÖNÜK ŞİDDETE BOYUN EĞMESİ GEREKTİĞİNİ DÜŞÜNÜYOR. İKİYÜZLÜ GERİCİLİĞİN ARTIK GÜNDEME SİĞMAZ HALE GELEN SALDIRILARINA ÖZÜR BULMAK VE CEZASIZ KILMAK NEREDEYSE TEK AMAÇ.

Geçtiğimiz hafta Türkiye'nin gündemine, kısaca "Boşanma Komisyonu" olarak bilinen Aile Bütünlüğünü Olumsuz Etkileyen Unsurlar ile Boşanma Olaylarının Araştırılması ve Aile Kurumunun Güçlendirilmesi İçin Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi için Meclis Araştırması Komisyonu raporu, epey gürültü çıkararak girdi. Boşanmak istemenin kadınlar için güçlü bir ölüm nedeni olduğu ülkemizde, TBMM de katillerin cephesinde saf tutuyor, "boşanmak istemezseniz ölmezsiniz" demeye getirircesine, her paragrafında bir kaç kez "Aile bütünlüğünün sürdürülmesi" ifadesinin kullanıldığı raporu, kamuoyuna sunuyordu.

Üstelik rapor yalnızca kadın katillerini korumak, kadının aile dışında bir yaşam kurma ihtimalini sıfırlamak değil, aynı zamanda çocuk istismarı suçlularının da paçasını kurtarmayı hedefliyordu. Yaşanan örneklerin sayısı (yalnızca bilinenler dahi) Ensar Vakfı'ndaki istismar suçunun özgün bir sınır aşımı olmadığını, gericilerin himayesindeki tüm kurumlarda istismar suçunun sınır

dahilinde bir sıradanlıkta icra edildiğini gösteriyor, durumu bir "milli değer" olarak görenler de gerekli yasal düzenlemeyi yapmaya soyunuyordu.

Üstelik AKP'li yılların bir davranış normu yine hoyratlıkla işledi, rapor kamuoyuyla pastalı börekli, istismarcısıyla evlendirmeye niyetlendikleri çocuklara kürsüde şarkılar söyledikleri bir biçimle paylaşıldı. Şiddet, yıkım, kuralsızlık ve hepsinin has kılıfı gericilik, pasta ve limonata eşliğinde servis edildi.

GİTSİN NAFKA HAKKI, GELSİN ARABULUCULUK

Rapordan öne çıkan başlıkları ve aslında çok da örtük olmayan "ne demek istediklerini" kısaca özetleyelim.

Komisyon belgesinde defalarca "aile bütünlüğünün korunması", "aile dostu kentler" ifadelerine rastlanıyor. Burada ne biçim ne de içerik açısından değişen bir şey yok, gericilerin ısrarcı tekrarıyla karşı karşıyayız, aile kutsal. İlgili hüküm önerisinde şöyle deniyor: "Boşanma süreci danışmanlığının amacı, sadece boşanmaları engellemek değil, sürecin sağlıklı bir şekilde geçirilmesini sağla-

mak veya boşanma evresindeki ailelerin geri kazanımıyla tekrar birlikte olma şansını elde etmelerini sağlayarak aile bütünlüğünün her açıdan korunmasına destek olmaktadır."

Özetle içinde kadın da öldürülse, çocuk istismarı da olsa komisyonun yanıtı şu: O aile dağılmayacak!

Hemen ardından "aileyi dağıtmaya" cesaret eden olası itaatsiz kadına dönük bir tehdit içeriği itinayla yazılmış. Komisyona göre boşanmada nafakaların süresiz olması, erkeğin hayatını ipotek altına alıyor. Bu yüzden nafakanın 5 ila 10 yıl arası gibi belirli bir sürede ilgili kurumlarca çalışılarak düzenlenmesi, yoksulluğun devam etmesi halinde kadının sosyal yardım, meslek edindirme, istihdam imkanlarından faydalanmasının sağlanması öneriliyor. Oysa mevcut düzenlemede kadının yoksulluktan kurtulduğunun tespiti ya da geçimini sağlayacak bir başkasıyla yaşaması durumunda nafaka zaten iptal ediliyor. Komisyonun demek istediği şu: O kapıdan çıkıyorsan, başının çaresine bakarsın.

Yine boşanma ihtimalinden dahi kadınların el etek çekmesini sağlama-

ya dönük komisyon önerisi, davalara arabulucu tayin edilmesini öngörüyor. AKP'li komisyon üyesi Hüsnüye Erdoğan, bir komisyon toplantısında Anadolu'da "aile büyükleri"nin arabulmadaki eşsiz çabalarından bahsediyor. Hani kendi kızlarını istismar eden, durum ortaya çıktığında da oğullarının eline silah verip kızlarını öldürtenlerin Anadolu-sunda.

Rapor şiddet içeren durumlarda arabuluculuk yöntemine başvurulamayacağını söylese de, tehdit, taciz gibi durumlar şiddete dahil edilmiş değil, bu durumların şiddete araladığı kapı görülmüş hiç değil. Özetle niyet edilen şu: Kadınların haklarını müzakere edemeyeceği bir ülkede, arabuluculuğun görevi hakimlerin uzun kadın düşmanı mesailerinden yük almak, bir ara kadro ile yola devam etmek.

KADIN ÖRGÜTLERİ KAPI DIŞARI, EVLİ HAKİMLER İÇERİ

Titiz çalışan komisyon boşluk bırakmak istemiyor. Aile hukukuna ilişkin tüm davalarda duruşmaların gizli yapılması yönünde mevzuatta düzen-

leme yapılması öneriliyor. Oysa zaten hali hazırda hakimlerin gerekli gördüğü durumlarda duruşmalar gizli yapılabiliyor. Burada hedeflenen de yine çok açık; sesi olmadık yerlerde çıkan kadın örgütlerinin, dayanışma gruplarının dava süreçlerinden uzaklaştırılması, mahkeme salonunda kadının yalnızlaştırılması, ceketinin önünü ilikleyen erkeklerin "saygılı" tutumlarının kadınların itirazına maruz kalmadan ödüllendirilebilmesi.

Öte yandan gericilerin her fırsatta diline doladığı "değerler sistemi" komisyon raporunda da kendini gösteriyor. Maaşlı bir istismar çetesi gibi örgütlenen Ensar Vakfı'nın Milli Eğitim Bakanlığı ile birlikte yürüttüğü "değerler eğitimi" projesi bir sır değil. Komisyon da aynı değerlerin izinde, aile mahkemesi hakim, uzman ve personelinin aile duyarlılığı olan kişilerden seçilmesini öneriyor. Aile mahkemesi hakimlerinin tercihen evli ve çocuklu olmasına vurgu yapılıyor. Anayasa'nın eşitlik ilkesine de aykırı olan bu eğilim, kadınların katilinin eşleri yani evli erkekler olduğunu, aile içi istismar suçlarının "babalar",

TECAVÜZCÜ İLE EVLENDİRME GERİ GELSİN DİYORLAR. MAHKEMELERDE KADINI YALNIZ BIRAKMAK DIŞINDA BİR AMACI OLMAYAN 'MAHREMİYET' HİKAYELERİNE SARILIYORLAR.

sessiz kalanların "anneler" olabildiğini bilmezden geliyor. Komisyon, evli olmayı güvenilir olmaya eş değer kılıyor.

Komisyonun kelimenin tam anlamıyla istismar avukatlığına soyunduğu kısım ise şöyle: Çocukların cinsel istismarı durumunda, evlilik gerçekleştiği ve 5 yıl boyunca "sorunsuz ve başarılı" devam etmesi halinde cezasızlık önerisi getiriliyor. Burada evlilik yaşınının 18'in altında oluşuna dönük bir vurguya nasıl yeltenildiği de istismar sonrası ne tip bir "sorunsuzluk ve başarı" tablosu beklendiği de açıklanmıyor. İstismarcıyı korumaya dönük bu açık adım, kız çocukların evliliğin içine iterek bir çare bulmuşken erkek çocukları için akıllarına "parlak" bir fikir gelmemiş görünüyor.

Raporun tüm ruhuna sinen gerici önermeler, kimi noktalarda da açıkça kendini dayatıyor. Diyanet İşleri Başkanlığı Aile ve Dini Rehberlik Daire Başkanı Sedide Akbulut bir komisyon toplantısında, aileyi korumaya ve güçlendirmeye yönelik zihniyet oluşumunu sağlama çalışmalarının hutbe ve vaazlar, Kuran kursu faaliyetleri, "Aile ve Dini Rehberlik Büroları"nın sosyal ve kültürel etkinlikleri aracılığıyla aktif bir biçimde devam ettiğini ifade ediyor. Yani kadına "evinde otur", erkeğe "kızını istismar edebilirsin", "gerektiğinde eşini hafifçe döv" denilen fetvalar verilmeye, komisyonun da desteğiyle devam edilecek.

Yukarıda yalnızca kısa bir özeti sunulan komisyon raporu, son 5 yıl içinde 1233 kadının öldürüldüğü Türkiye'de, yaşamak istediği için "boşanmak isteyen kadını neredeyse bir tahrik unsuru" sayıyor. Öyle ki bir kadın cinayeti, verili tabloda erkeğin ve devletin değer sisteminin nefsi müdafaası olarak görülüyor desek hiç de habbe kubbe yapmış sayılmayız. Kadınların, çocukların başına örülen; kelimenin aklınıza gelen diğer tüm anlamları da dahil olmak üzere, gerçekten bir kubbe. Ve restore edilmeyi değil, tortusu kalmayacak şekilde yıkılmayı hak ediyor.

KADINLAR SOKAKTA...

"Aile Bütünlüğünü Olumsuz Etkileyen Unsurlar İle Boşanma Olaylarının Araştırılması Ve Aile Kurumunun Güçlendirilmesi İçin Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu" raporu, kadınların sokağa çıktığı tepkileri de doğurdu. Geçtiğimiz Pazar günü İstanbul'da Galatasaray Lisesi önünde Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu'nun çağrısıyla gerçekleştirilen eylemde Komünist Kadınlar da yer aldı. Kadınların sloganı "Bu düzenden boşanacağız" oldu.

KEMAL OKUYAN

“ BURJUVA SİYASETİNDEKİ GERİLİMLER, YARILMALAR BİZİ O CEPHENİN ZAYIFLIĞI AÇISINDAN İLGİLENDİRİYOR, BİR DE KARŞIMIZA ÇIKARILACAK SEÇENEKLERE TAV OLMAMAK İÇİN. BU UYANIKLIKTAN VAZGEÇEMEYİZ. HEP ORAYA ODAKLANACAĞIZ. "AMA GÖRDÜNÜZ MÜ PUTİN ABD'Yİ NE BİÇİM MADARA ETTİ", "HANİ HDP İLE AKP ANLAŞMIŞTI", "RENKLİ DEVRİM NEREDE KALDI", "CHP'Yİ BEĞENMİYORSUNUZ AMA..." BÖYLE SÜRER GİDER, MUARIZLARIMIZIN SATAŞMALARI.

Devrimci siyasete d

Sosyalizm için mücadele söz konusuysa, analiz doğrudur durmak için yapılır. Yani, devrimci bir konumlanışa imkan sağlayacak zeminin inşası ve devrimci müdahaleler için en uygun nokta ve araçların belirlenmesi için.

Marx, Engels ve Lenin'in eşsiz konjonktür yazıları her zaman isabet kaydettikleri için değil, mevcut verileri tutarlı bir biçimde yan yana getirebildikleri ama daha çok emekçi sınıflar açısından mümkün olan en "ileri" müdahaleye cephane sağladıkları için değer kazandı.

Baş döndürücü bir hız kazanan iç ve dış politika gelişmelerini takip ederken bu ilkeyi unutmamak gerekiyor: Ne oluyor sorusunu ne yapacağımıza dönüştürme zorunluluğu...

Komünist hareketimizin AKP'yi, Ergenekon operasyonlarını, Arap Baharı'nı teşhisteki yetkinliği asıl burada önem kazanır: Devrimci ve ilkeli bir konumlanışı mümkün kılmak.

Peki şimdi?

Davutoğlu gitti, Erdoğan'ın yeni arayışlar peşinde olduğu, şuna ya da buna güven vermek için türlü dolaplar çevirdiği konuşuluyor. Ne diyeceğiz buna?

Önemsizleştireceğiz.

Oysa, analiz düzeyinde o kadar çok şey söylenebilir ki... Zarrab için, Suriye için, MİT için, dışişleri için, dokunulmazlıklar için, başkanlık için...

Söylerken önemsizleştirmek zorundayız. Bunlar sistemin çatlaklarının oluştuğu fay hatlarıdır, bu çatlaklar derinleşebilir, tamam. Ancak bütün bunlardan devrimci fırsatlar yaratabilmek için ihtiyaç duyacağımız, tepeden bakabilme yeteneğidir.

Gelişmeleri değerlendirirken

- Kapitalizmin uluslararası alanda yaşamakta olduğu krizi (bu krizin ideolojik-siyasal boyutlarını ihmal etmemek gerektiğini yıllardır söylüyoruz);
 - Emperyalist dünyada giderek artan çelişkileri ve ittifakların sarsılmasını;
 - Kapitalizmin seçenek yaratmakta zorluk çektiğini;
 - Militarizm ve ırkçılığın yükselişinin kapitalist düzenin zayıflıklarının ürünü olduğunu;
 - Türkiye'de AKP operasyonunun kalıcılığının da eskiye dönüşmesinin de olanaksızlaştığını;
 - Türkiye burjuvazisinin büyük kârlar elde ederek artan iştah ve hırsı ile onun egemenliğinde gözlenen zayıflıkların yaman bir çelişki oluşturduğunu
- hep öne çıkarmak gerekiyor. Dolayısıyla gündelik siyasetteki rol

değişikliklerinin, tasfiyelerin, ortaya çıkan alternatiflerin baskılanması, onların gereğinden fazla önem kazanmaması için uyanık olmalıyız.

Yani başımızdan bir örnekle devam edelim. Syriza Yunanistan siyasetine yeni dahil olmadı. Uzun bir öyküsü var bu partinin. Yeni olan, bu partinin aniden Yunanistan siyasetinde başat unsur haline gelmesi ve ardından hükümete yerleşmesiydi. İşte bu süreçte Syriza'nın yükselişinin yarattığı "fark" a odaklanarak bu "fark" ı değersizleştirmeye

Yeni bir kez daha...

çalışan Yunanistan Komünist Partisi arasında ciddi bir gerilim yaşandı. Bu gerilim bütün dünyaya yayıldı, Türkiye’de de “ince” düşünen zeki solcular “Syriza fırsatı”na odaklandılar, bizse kaba bir yaklaşımdan yanaydık, Syriza bizi heyecanlandırmıyordu.

Sonuçta herkes gelişmelere kendi cephesinden baktı. Fark görmek isteyen göreceği çok şey vardı; sol umutlanmıştı, Çıpras sevimliydi, devrim-direnış filan diyordu, güç odaklarına dikleniyordu, üstelik kıravatsızdı. Bunları biz

de görüyor ama görmezden geliyorduk çünkü Çıpras’ın sermaye bağlantıları, NATO, Yunan burjuvazisinin krizi yönetme planlarını ve en önemlisi reformizmin tarihsel rolünü çok iyi biliyorduk. “Siz de hep açık arıyorsunuz” deniyordu bize. Doğal! Kendi yaklaşımımıza kanıt arayacağız elbette.

Yalan yok!

Ama bu yaklaşım çok tutarlı bir temele, hatta “bilimsel” bir doğruya dayanıyordu: Kapitalist sistem içi çözüm olmaz; kapitalizmden çıkış ancak

devrimci bir kopuşla gerçekleşir. Burada analizin gücünden çok, teorinin ağırlığı hissedilir. Hissedilir çünkü her kim ki ideolojisini, teorik kalkış noktalarını siyasete kurban etmeyi göze alır, o mutlaka yalanlanır ve açığa düşer. Kapitalizmin, sınıf mücadelelerinin yasallığıyla oyun oynanmaz. Şimdi de aynı...

MHP, CHP, AKP içindeki gelişmeler, Kürt sorunu ekseninde devletle PKK arasındaki pazarlıklar; bütün bunları izlerken onları kontrol altında tutacak, baskılayacak faktörleri sürekli öne çıkarmak zorundasınız. Bunu yapmazsanız, HDP’yi desteklersiniz, CHP kuyrukçuluğu yaparsınız, düzen içi dengelere yerleşirsiniz.

Bu anlamda bugün analiz düzeyinde yaratıcı kabalığı tercih etmek gerekiyor.

Yaratıcı kabalığı, sistemin içini önemsizleştirmek, bir yandan da gelişmeleri sistemin dışındaki bir çözüm için değerlendirmek, o bağı kurabilmek anlamında kullanıyorum. Gerçeklerden uzaklaşmadan, onu kılıfa uydurmadan çıkış yolu bulabilmek, bütün mesele bu.

Türkiye’de (ve aslında dünyada) düzen siyasetindeki çalkantıların bir zenginlik değil bir tıkanma ve kısırlık hali olduğunu göstermek zorundayız. Bunun tek yolu artık, çıkışa odaklanmaktır.

Analiz düzeyinde, güncel konumlanışlarda iddiasız ve inançsız bir solun “devrim” ve “radikalizm” şovlarının kimseye bir faydası yoktur, ciddiye alınmaz. Bu ülkede solculuk adına hâlâ “CHP, HDP, sosyalistler cephe kursun” diyenler var. Aslında bu hayali ittifakın içine cemaat, MHP’nin bir bölümü, AKP hizipleri de yerleştirilmiş durumda da fazla açık edilmiyor. Buna karşı dururken doğal olarak, bütün bu “zenginliği” önemsizleştirmek, “fark”ı baskılamak zorundayız.

Burada hile-hurda yok, devrimci bir tercih var.

Burjuva siyasetindeki gerilimler, yarılmalar bizi o cephenin zayıflığı açısından ilgilendiriyor, bir de karşımıza çıkarılacak seçeneklere tav olmamak için. Bu uyanıklıktan vazgeçemeyiz. Hep oraya odaklanacağız. “Ama gördünüz mü Putin ABD’yi ne biçim madara etti”, “hani HDP ile AKP anlaşmıştı”, “renkli devrim nerede kaldı”, “CHP’yi beğenmiyorsunuz ama...” Böyle sürer gider, muarızlarımızın sataşmaları.

Tersine işaret etmemiz son derece doğal. Bizim ön kabullerimiz var; hurafe değil bunlar, hayat kurtaran ilkeler. Söz gelimi açın okuyun bu Boyun Eğme’de yer alan Rusya-Suriye-ABD ekseninde olup bitenlerle ilgili mükemmel yazıyı. Burada her şey yok; ama en önemli unsur var: Kapitalist Rusya’dan beyaz atlı prens çıkmaz. Çıkmaz çünkü sınıflar mücadelesinin yasaları bunu söylüyor, gerçekler bunu söylüyor.

Birleri de sürekli “hani...” diye başka şeylere itiraz etsin.

Biz komünistiz.

SADECE HALKI KURTARDIĞINI SANMAYIN

Rusya Suriye'de kimleri kurtarıyor?

ÇİHATÇI GRUPLARA AĞIR DARBELER İNDİREN, SURİYE HALKININ DA BÖLGEDEKİ SOSYALİSTLERİN DE SEMPATİSİNİ KAZANAN RUS POLİTİKASI, ABD'YE DE "BATAKLIKTAN ONURLU ÇIKIŞ" OLANAĞI SUNDU. HABERLER DOĞRUYSA, RUSYA'NIN SURİYE'YE ÖNERDİĞİ YENİ ANAYASA TASLAĞININ İÇERDİĞİ DEĞİŞİKLİKLER HAFİFE ALINMAMALI.

Suriye'de cihatçı grupları hedef alarak, uluslararası sosyalist hareketin nazarında prestijini artıran Rusya'nın Suriye krizindeki tutumu, daha fazla deşilmeyi hak ediyor.

RUSYA MEYDAN OKUMUYOR

Rusya'nın 30 Eylül'den itibaren Suriye'deki cihatçı grupları hedef almasıyla Suudi Arabistan ve Türkiye'nin, Devlet Başkanı Beşar Esad'ın devrilmesi için 2015 yılı baharında yürürlüğe koydukları plan boşa düşmüş oldu. Bu plan basitçe, ABD'nin doğrudan hamisi olarak görünmek istemediği cihatçı grupların El Kaide'nin Suriye kolu olarak bilinen Fetih Ordusu çatısı altında bir araya getirilmesini, Şam'a yürümekten çok, Esad'ı istifaya zorlayacak bir askeri denge oluşmasını içeriyordu. 2015 baharında önce İdlib ve ardından Türkiye sınırındaki Cisir eş-Şuğur'un Fetih Ordu-

su tarafından ele geçirilmesiyle, planda ciddi bir ilerleme kaydedildi. Ancak 30 Eylül'de başlayan Rusya ve İran'ın ortak müdahalesiyle plan boşa düşürüldü ve hemen ardından "Cenevre 3" olarak adlandırılan müzakere süreci başlatıldı. Taraflar masaya oturduğunda Suudi Arabistan, Esad'ın istifasını dayatsa da, sahadaki durum bu dayatmanın masada kolayca püskürtülmesini sağladı.

Ancak dikkat edilmesi gereken nokta, ABD'nin planı Riyad-Ankara inisiyatifiyle sınırlı değildi. Gerçekte, ABD Esad'ı askeri bir müdahaleyle devirme fikrinden vazgeçtiğini 2013 yılının Ağustos ayında belli etmişti. Başkent Şam'daki kimyasal silah saldırısının hemen ardından gündeme gelen doğrudan müdahalenin ABD Başkanı Barack Obama tarafından reddedilmesi bu anlama geliyordu. ABD, Riyad ve Ankara'nın sahadaki hamlelerini, masada koz olarak

kullanmakla yetindi.

Moskova, emperyalizmin Suriye'ye doğrudan bir askeri müdahaleye yeltenemediğini, emperyalistler arasında özellikle Almanya'nın yeni bir Libya senaryosuna mesafeli oluşunu çok iyi okudu ve hamlelerini de buna göre yaptı. Ancak bu hamleler hiçbir zaman, emperyalizmi Suriye'de felç etmeye yönelik değildi. Bilakis Rus diplomasisi, Suriye'de sıkışan ABD'ye onurlu bir çıkış sundu. Bu onurlu çıkış, ABD'nin 2013 ortasından itibaren Suriye'de PKK bağlantılı Demokratik Birlik Partisi (PYD) ile geliştirdiği ilişkileri gözetti. Ve Moskova, ABD'ye yeni bir Libya senaryosunu terk etmesi şartıyla, Suriye'nin kuzeyinde PYD'nin kontrol alanını içeren bir nüfuz alanının varlığını kabul edeceğini gösterdi. ABD'nin Başkanı Barack Obama'nın 11 Eylül 2014'te "İŞİD'i geriletme ve yok etme" olarak açıkladığı stratejisi de Rus

planına yakılan yeşil ışık oldu.

İSRAİL, SUUDİ ARABİSTAN VE TÜRKİYE İTTİFAKI

Ancak prensipte varılan anlaşma hâlâ birçok konuda belirsizliğini koruyor. Bu belirsizliklerin başında ise ABD'nin nüfuz alanının nerede başlayıp nerede biteceği yer alıyor. ABD'nin hava desteğiyle, PYD bağlantılı YPG'nin Arap müttefikleriyle oluşturduğu Suriye Demokratik Güçleri'nin (SGD) IŞİD karşısında ilerleyişi nüfuz alanının da genişlemesi anlamına geliyor. Ancak sorunu daha da karmaşık hale getiren nokta, birbirinden farklı gerekçelerle de olsa Suudi Arabistan, Türkiye ve İsrail'in bu konuda ABD yönetimine itiraz etmeleri. Suudi Arabistan ve İsrail, Esad'ın varlığını ve Suriye'nin beşeri olarak büyük kısmını elinde tutmasını sağlayan, genel olarak "daha güçsüz bir Esad" olarak adlandırılan planı kabul etmeye yanaşmıyor. İsrail'in bu konuda Suudi Arabistan gibi düşündüğünü işaret eden en önemli gösterge "İsrail'in ABD Kongresi'ndeki temsilcileri" olarak görülen Cumhuriyetçi Senatör John McCain ve Lindsay Graham'ın, bir yandan Esad'ın devrilmesi konusunda ısrar etmeleri bir yandan da Washington yönetimini YPG'ye dayanan strateji konusunda eleştirmeleri... 11 Mayıs'ta Hürriyet gazetesi yazarı Verda Özer'in sorularını yanıtlayan, Türkiye'deki en üst düzey İsraili diplomat olan İstanbul Başkonsolosu Şai Kohen'nin, Türkiye ile birlikte Suriye'de ortak operasyon düzenlemeyi gündeme getirmesi de bir diğer gösterge. Türkiye ise bir yandan İsrail ve Suudi Arabistan gibi Esadsız bir Suriye'de ısrar ederken, bir yandan da ABD'nin Suriye'nin kuzeyindeki nüfuz alanıyla PKK'nin de elini güçlendirmesinden rahatsız. Türkiye son olarak bu itirazını, SDG'nin 24 Mayıs'ta başladığını açıkladığı Rakka operasyonu öncesi sürpriz bir biçimde Suriye'nin kuzeyini ziyaret eden ABD Merkez Kuvvetler Komutanı General Joseph Votel, bunun ardından Ankara'yı ziyaret ettiğinde ilettili. 1 Nisan'da Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın Beyaz Saray'da bir araya geldiği Obama'ya hâlâ IŞİD'in kontrolünde bulunan Türkiye sınırındaki Cerablus'tan Menbic'e kadar olan alana Türk askerinin sokulabileceğini önererek kadar ileri gidebilmesi, Ankara'nın rahatsızlığının boyutlarını da ortaya koyuyor.

Rusya'nın sahadaki hamleleri ise bir yandan Suriye'nin cihatçı karanlığın eline geçmesini önlerken, bir yandan da Washington yönetimine, ABD Kongresi'ne kadar ulaşan üç ülkenin itirazının altını oyuyor. Bu durum, ABD'nin, Rusya'nın Suriye hamlesine neden savaşı tırmandırarak yanıt vermediği sorusunun yanıtlarından birini oluşturuyor.

ZAFER DEĞİL UZLAŞI

Rusya'nın ABD'ye Suriye bataklığından kuyruğunu dik tutarak çıkmasını sağlayan askeri ve diplomatik hamleleri, cihatçı grupların sahadaki durumu leh-

lerine çevirme çabalarını imkânsız hale getirirse de, Suriye ordusuna büyük bir zafer sunmaya odaklanmıyor. Rusya'nın Suriye'deki hava saldırılarının büyük bir ivme kazandığı Şubat ayında Devlet Başkanı Beşar Esad AFP'ye konuşarak "Mutlak zafere kadar mücadeleyi sürdüreceğimizi" açıklamıştı. Bu açıklamaya en sert tepkinin Rusya'nın BM Büyükelçisi Vitali Çurkin'den gelmesi dikkat çekmişti. Üstelik bu tepki, zarif hamleleriyle bilinen Rusya'nın diplomasi geleneğinin bir hayli dışındaydı. Suriye'ye "zafer" yerine muhaliflerle uzlaşmayı tavsiye eden Çurkin, Esad'ın Rusya'ya olan ihtiyacını vurgulayarak "Rusya, Suriye krizine politik, diplomatik ve askeri olarak çok ciddi yatırım yaptı. Bu yüzden Esad ile buna karşılık vermesi için konuşacağız" diyordu. Ve Suriye ordusu Halep'te, kent merkezindeki cihatçı grupları tümüyle kuşatma altına almaya ve cihatçıların elindeki en stratejik yerleşim olan Cisir eş-Şuğur'un kapısına dayandığında, Rusya sürpriz bir kararla ateşkes ilan etti. 23 Mart'ta ilan edilen ateşkes Cenevre 3 sürecinin korunması için Rusya'nın yaptığı bir jest olarak yorumlansa da, Suudi Arabistan ve Türkiye, ABD'nin onayıyla ateşkes süresince Fetih Ordusu'nun bu kez Halep'e büyük bir operasyon yapmasını sağladılar. Güney Halep kırsalında önce nisan ayında Tel Eys, Mayıs ortasında da Han Tuman ve Halidiye kasabaları Fetih Ordusu'nun kontrolüne girdi. Bu saldırıda bölgede bulunan İran Devrim Muhafızları ve Şii milisler ağır kayıp verdi.

Bu hamle, başından beri Halep merkezinin doğusundaki silahlı grupların tümüyle kuşatmaya alınmadan ateşkes başlanmamasını isteyen İran'ın Rusya ile kurduğu ittifakı da çatırdatmayı hedefle-

di. Ancak beklenen olmadı. Bilakis Rusya 25 Mayıs itibarıyla yeniden sahaya, bu kez İran ile daha fazla koordinasyon içinde olacağı sinyaliyle döndü.

DAHA FAZLA LIBERALLEŞME

Cenevre ve Suriye'nin kuzeyindeki askeri gelişmeler bir bütünlük içinde baş döndürücü bir hızla devam ederken, perde gerisinde Rusya, Suriye'de yeni bir anayasa hazırlanması konusunda adımlar attı. 18 Aralık 2015'te BM Güvenlik Konseyi'nin aldığı 2254 sayılı karar uyarınca Suriye'de taraflar acil bir ateşkes çağrılırken, bu adımı siyasi müzakere sürecinin izlenmesi gerektiği kaydedildi. Bu doğrultuda Rusya, reformları garanti altına alan bir anayasa yazım sürecini sessizce yürüttü. Şam yönetiminden çok iyi kaynaklara sahip el Ahbar gazetesi Rusya'nın hazırladığı ve henüz kamuya açıklanmayan anayasanın içeriğiyle ilgili çarpıcı bir haber yayınladı. Habere göre, Rusya'nın taslağı mevcut anayasaya göre büyük değişiklikler içeriyor. Buna göre ülkenin resmi adı olan Suriye Arap Cumhuriyeti'ndeki 'Arap' ifadesi çıkarılıyor. Cumhurbaşkanı'nın yetkilerinin kısıtlanmasının ve bazı noktalarda 'arabulucu' rolüne indirgenmesinin yanı sıra taslak, yerleşme alanında belediyelere geniş yetkiler tanıyor. Taslakta ayrıca eski anayasadaki "sosyalizm" vurgusu çıkarılırken yerini serbest ekonomi alıyor. Böylelikle yeni anayasa 'yerleşme' vurgusuyla, ABD'nin 'federasyon modeline dayanmayan' Kürt nüfuz bölgesinin yasal dayanağını oluşturuyor. Ayrıca, Rusya'nın taslağı, Suriye'deki Soğuk Savaş döneminden kalma ve Beşar Esad'ın görevi devralmasıyla budanmış olan devletçiliğin de tabutuna son çivi anlamına geliyor.

SURİYE'DE ABD'Yİ
ZOR DURUMA
DÜŞÜREN
RUSYA'NIN
MÜDAHALESİ
OLMADI. TERSİNE:
ABD'NİN
ORTAKLARIYLA
BİRLİKTE GİRDİĞİ
KANLI MACERADA
BATAĞA
SAPLANMASI
RUSYA'YA
MÜDAHALE
OLANAĞI VERDİ.
KURTARICI ROLÜ
İÇİN BU FIRSATI
DEĞERLENDİREN
RUSYA
BELKİ DE EN ÇOK
ABD'Yİ KURTARMİŞ
OLDU.

Avusturya Cumhurbaşkanı
Alexander Van der Bellen

Avusturya'da sağlı sollu gericilik

AVUSTURYA'DA ÇİPRAS'IN RUH İKİZİ "YEŞİL" VAN DER BELLEN AZ FARKLA CUMHURBAŞKANI OLURKEN, PROTOFAŞİST PARTİ, TEPKİLİ YOKSULLAR ÜZERİNDE HAKİMİYETİNİ GÖSTERİYOR. AVRUPA'DA KRİZ YÖNETİMİ SERMAYE İÇİN ZORLAŞIRKEN, KRİZİN EMEKÇİ SINIFLAR ÜZERİNE ÇÖKMESİ DE GÜÇLÜ BİR İHTİMAL OLARAK BELİRGİNLEŞİYOR.

Sehirler, özellikle de Viyana, "Yeşil profesör" Alexander Van der Bellen'e, ülkesinin cumhurbaşkanlığına armağan etti. Bizdekilerle karşılaştırırsak, MHP-AKP kırmacı bir parti olarak tanımlanabilecek FPÖ (Avusturya Özgürlükçü Partisi) ve cumhurbaşkanı adayı Norbert Hofer, sandıktan 31 bin 26 oyluk bir farkla, geride çıktı. Bir şey değişmedi. Gelecek genel seçimlerden FPÖ'nün başbakanlığı olarak çıkacağına kesin gözüyle bakmayan Avusturyalı, Alman veya AB üyesi bir ülke yurttaşına rastlamak şu sıralarda zor.

Ulusalculuğun sağdan yükselişi, merkezi vuracak mı? 8.7 milyonluk ülkede yaşayan 275 bin Türkiye kökenli insan için koşullar sertleşecek mi? Türkiye ile bu ülkenin ilişkileri nereye gidecek?

Böyle sorulara acil yanıtlar henüz bulunmuş değil. Ama Avusturya'daki seçimin, Federal Almanya'daki, yani AB'nin

tartışmasız hegemonyal gücündeki yeni gelişmelerin habercisi olduğunu kabul etmemek için neden de yok. İkinci Dünya Savaşı'nı kaybeden, ancak sosyal demokrat çıkışlar ve/veya sivil toplum projeleriyle en son 1989 itibarıyla bu hezimet emperyal bir zafere dönüştürebilen iki ülke, son 70 yıldır birçok meselede birbirinin öncülü ve ardılı olma halleriyle de biliniyor. Federal Almanya için Avusturya, özellikle AB politikalarında, bir tür laboratuvar rolü üstlenmiş gibidir. Daha kötü niyetli gözlemciler ise Berlin'in Viyana'ya tehlikeli adımlar için bir tür "mayın eşiği" muamelesi yaptığını ileri sürebiliyor. O kadar da değil, diyelim.

FEDERAL ALMANYA'NIN EYALETİ GİBİ

Fakat yeni cumhurbaşkanının da, ülkesinin Almanya ile yakın hatta iç içe

gelişimini reddedecek hali yok. FPÖ, çok daha atak. Parti belgelerinde açıkça Alman dil ve kültür alanının bir parçası oldukları yazılıyor. Buna göre, "Alman kültür alanının çıkarlarını koruma" hedefi, hem eski Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'nun devamı olan ülkelerdeki Alman azınlıklar için özel bir sorumluluk doğuruyor hem de Federal Almanya ile çok özel ve yine sorumluluk yüklü ilişkiler kurulmasına yol açıyor.

Sanayi ve ticarete iki ülke tam anlamıyla iç içe geçmiş durumda. Anaharın Berlin'de olduğu bir bütünleşme bu. Almanya, Avusturya'nın en büyük dış ticaret partneri. Avusturya'nın en büyük ihracat pazarı, yüzde 30'luk bir payla Federal Almanya. Bu kalemde ikinci sırayı yüzde 6,7 ile ABD alıyor; fark ortada. Yine Avusturya'nın en fazla ithalat yaptığı, dolayısıyla içerideki ekonomiyi biçimlendiren ülke de Almanya.

Avusturya ithalatındaki yüzde 36,9 oranındaki payıyla Almanya'yı, ikinci sırada sadece yüzde 6,2 ile İtalya izliyor. Federal Almanya, Avusturya'daki doğrudan yatırım yapan ülkeler arasında da rakipsiz. Payı, bu kalemde yüzde 27,2.

Bu belirleyen-belirlenen ilişkisi içinde asıl önemli olan bir başka sektör: Alman şirketleri Avusturya'yı Doğu ve Güneydoğu Avrupa'ya yerleşmek için adeta köprü başı olarak kullanıyor. Coğrafi konumu ve tarihsel bağları nedeniyle Viyana ideal niteliklere sahip. Demek ki, kötü niyetlilerin "mayın eşiği" tanımamasına hemen itiraz etmemek gerek.

Ekonomik büyümede iki "müreffeh ülke" veya birbirine göbekten bağımlı iki emperyalist merkez arasında bir farkın ortaya çıktığı gözleniyor. Avusturya'nın dış pazarlara açılmada ağırlığı Doğu ve Güneydoğu Avrupa'ya vermesi, hatta Ortadoğu'ya sıcak bakışı, bu pazarlar daralınca fiyatını da hatırlatıyor: Avusturya'nın büyüme hızı bu pazarlar daraldığı için görece düştü. Almanya ise dış pazarlarda önceliği biraz da kayaç gazı ve petrolü sayesinde gelişmekte olan ABD pazarına verdi. Bu nedenle Avusturya'nın büyüme hızı son dönemde Almanya'nın epey gerisinde kaldı.

ÇİPRAS'IN ZENGİN İZDÜŞÜMÜ VAN DER BELLEN?

Ekonomideki bu iç içe olma halinin siyasete aynen tercümesi mümkün olmasa bile, böyle bir altyapının üzerinde onunla taban tabana zıt bir bünyenin yükselmesi de mümkün görülüyor. Nitekim Federal Almanya Dışişleri Bakanlığı yayınlarında Avusturya'yla kültürel, medyatik ve bilimsel düzeydeki bağların da "olağanüstü sıkı" olduğuna vurgu yapılıyor. Almanya ve onun Avrupa'nın ortasındaki bu "dışsal, bağımsız ve gelişkin eyaleti", birlikte, bir Alman kültür bölgesinin ayrıcalıklı ekonomik ve politik bağları üzerinden rahatça yayılabiliyor. Ama içerideki "kaybedenler kulübünün" hızla şiştiği de gözlerden kaçmıyor.

Bir şeyin ortaya çıktığı söylenebilir: Böyle bir ortamda FPÖ'nün, seçmenin yarısının oyunu toplayabilmesine rağmen küçük bir oy farkıyla cumhurbaşkanlığını 72 yaşındaki bir "Yeşil" maliyeciyeye kaptırması, AB'deki krizin boyutlarını görünür kıldı. AB elitleri son bir kez daha her köşeden toplanarak Alexander Van der Bellen'i desteklediler. Bunu, daha çok da kentlerde yaptılar. Kırlarda Norbert Hofer, kentlerde ise Van der Bellen kazandı. Sonunda ve şimdilik Van der Bellen kazanmış sayıldı. Ancak bu "soluklanmanın" klasik Avusturya demokratizmine nefes aldıracağına, sadece aşırı iyimserler düşünüyor.

Sonuçta FPÖ, bu zengin ve gösteriş meraklısı demokrat elitlere ve onun büyük destekçisi "emperyalist sola" karşı yoksul ve yerli halkı bir cephede bir araya getirebildi. Sermayenin bu hizmeti görmemesi mümkün olabilir mi? Gericilikte birbiriyle yarışan iki cepheden daha kavi ve kalıcı olan, artık

FPÖ. Avusturya gericiliği iki parçadır artık ve yeni gericilik eski cüvelerin çok ötesinde bir sağlamlıkla geliyor. Çünkü emekçi katmanların desteğini alabiliyor. Berlin'de olduğu gibi Viyana'da da Hıristiyan demokratlarla sosyal demokratların büyük koalisyonu görevde, ama yarımı olmayan bir son cephe bu.

KİTLE PARTİLERİ ÇÖZÜLDÜ: SIRA ALMANYA'DA MI?

Oyların yarısını kendi dışındaki tüm siyasal yapıların aceleyle bir araya gelmesine rağmen toplayan FPÖ, bir sağ popülist tehdit olarak, yerleşik kitle partilerini tarihe gömmüş oldu. Hıristiyan demokratlar (ÖVP) ve sosyal demokratlar (SPÖ), Yeşiller denilen neoliberal dürtünün yordakısı bile olamayacak konumdadır. Biraz abartarak, Syriza ve Çıpras'ın "ruh ikizinin", merkezde, Van der Bellen ve Avusturya Yeşilleri'nden çıktığı söylenebilir. Sistem sorunu bulunmayan, tek tük neoliberal çapakların temizlenmesini önermek gibi sosyalizm dışında gerçekleştirilmesi mümkün olmayan bir yolun sahibi Alexander Van der Bellen'in toplama cephesinin FPÖ karşısında kalıcı bir şansı olacağını söylemek güç.

Bir teneffüs ile karşı karşıya kalındı AB'nin merkez bölgesinde. Zengin mutfağında da çözümler arandığı açık.

Ama FPÖ'nün, böyle demokrat sızlanmalara ve soluklanmalara karşı durmaya niyeti olmadığı görülüyor. FPÖ adayı Hofer'in Avusturya'da ısrarla bir sağ-sol bölünmesinden değil, bir yukarıdakiler-aşağıdakiler cepheleşmesinden söz etmesi ve bu saptamanın büyük yankı bulması, bu coğrafyada artık her türlü gericiliğin, yeni giysileriyle sahneye

**KRİZDE
BURJUVAZİNİN
İMDADINA
KOŞAN DÜZEN
SOLU GELECEK
İÇİN BİR UMUT
OLUŞTURMUYOR.
KRİZİN YARATTIĞI
BATAKLIKTA
BOY ATAN
SAĞ POPÜLİST
PROTOFAŞİST
PARTİLER İŞE
AVRUPA'NIN
ELİTLERİNİ
TEDİRGİN
EDERKEN SOL
İÇİN DE TEHLİKE
OLUŞTURUYOR.**

ağırlığını koyacağını gösteriyor.

Seçim süresince FPÖ ve Hofer'in muhafazakâr kirlere, kasabalara hakimiyeti çok açıktı. Kentlerdeki SPÖ, ÖVP ve Yeşiller çoğunluğu belki de son kez Viyana'daki yerleşiklerin veya elitlerin koltuğunu kurtardı. Ama AB'nin bu zengin merkez ülkesini de çok zor günlerin beklediği anlaşılıyor. Ulusalçılık, ihracatla yaşayan bu ülkeleri er ya da geç vurur. İş, içeride de yeni cepheleşmelere dönüşür.

Yabancıardan, özellikle de Müslümanlardan tedirginliği ve İslam'ın Avusturya'ya yabancı olduğu tezini temel politika haline getiren bu siyasal cephenin, işsizliğin yüzde 9,1'e ulaştığı bir dönemde çok acımasız sonuçları olacaktır. Hofer ve FPÖ'nün, "Almanlıktan/Avusturyalılıktan" topladığı oyların, zaman içinde Avusturya işçi sınıfını ve kentleri tümüyle etkisi altına alabileceğini düşünmek, abesle iştigal kabul edilmemelidir. Avusturyalı yoksullar, işçi sınıfı başta olmak üzere, resmen yabancı ve özellikle de Müslüman işçilerin tehdidi altında olduğuna inanıyor. Bu koşullarda FPÖ'nün önünü kesmek nasıl mümkün olabilir? Sosyalizm alternatifi görünür olmadığı merkezde, sınıf mücadelesinin acı sonuçları olacaktır.

Dolayısıyla, Hofer'in eğer her şey normal ve sakin devam ederse yapacağı anlaşılacak 2018 genel seçimlerinden önce gerçek başbakanının, FPÖ Başkanı Heinz-Christian Strache'nin çıkacağını hatırlatması, bir abartı sayılmamalıdır. Türkiye'yi ve Türkiye halkını, bu arada bu "zengin mutfağında yaşayan Türkiye kökenli yoksulları" çok yakından ilgilendiren bir gerici maceranın ortasındayız.

■ Osman Çıtsay

Bütün kabineler patronlara çalışıyor

ERDOĞAN'IN BAŞKANLIĞI, DAVUTOĞLU'NUN SEÇİLMİŞLİĞİ, BİNALİ'NİN PROFİLİ DERKEN, 'FABRİKA' ÇALIŞMAYA DEVAM EDİYOR. KABİNELER, MECLİSLER, KOMİSYONLAR; PATRONLAR İÇİN TORBALARLA YASA ÇIKARTIYOR, İŞÇİ HAKLARINA SALDIRIYOR.

Yeni hükümetin kurulmasıyla ülkemizde yeni bir dönemin başladığı konusunda herkes hemfikir. Elbette, sermaye daha fazla sömürü için önünde engel gördüğü bütün yüklerinden kurtulmak istiyor. Bu dönemde, yıllardır AKP ile işçilerin haklarına yaptıkları saldırıya yenilerini ekliyorlar.

AKP'nin yaptığı her düzenlemeden kazananın işçiler olduğu propagandası yapıyor, her koldan. Onlar bunu yapmak zorundalar.

Bize düşense gerçekleri anlatmak ve harekete geçirmek.

Bu hafta, tarif ettiğimiz bu dönemde AKP'nin öne çıkan uygulamalarına sayfalarımızda yer verdik. Bütün uygulama ve düzenlemelerde kazananın patronlar kaybedenin işçiler olduğu görülüyor.

ASGARİ ÜCRET ARTIŞI SONRASI KAZANAN PATRONLAR

Patronlar asgari ücretin Ocak ayında 1300 TL olmasıyla birlikte bu artışın istihdama ve işsizliğe olumsuz yansımaları olacağını iddia ederek büyük bir yaygara koparmışlardı. AKP de sefalet ücretine yapılan bu zammın sermayeyi mutsuz etmemesi için elinden gelen bütün çabayı gösterdi. Önce, asgari ücretin 1300 TL olması nedeniyle ortaya çıkan maliyetin 110 TL'sinin Hazine'den karşılanacağı söylendi. Verilecek desteğin maaşı asgari ücret olanlarla sınırlandırılmayacağı, brüt 2550 TL'ye kadar olan ücretler için de işverene bu indirimin yapılacağı açıklandı.

Asgari ücretle çalışan milyonlarca emekçi her yıl 2 defa yapılan asgari ücret zammının bu yıl için 1 defaya inmesi ile karşılaşacak. Bunun karşılığında patronlara 2550 TL'ye kadar ücret ödedikleri her işçi için hazineden 110 TL'lik teşvik hediye edilmiş oldu.

İstihdamın azalacağı tehdidinde bulunan patronlar, önemli bir ucuz işgücü kaynağı haline gelen Suriyeli göçmenlerin çalışma izni almalarını sağlayacak kararların da çıkmasını hızlandırmış oldular.

KÖLELİK YASASI KABUL EDİLDİ

Özel İstihdam Bürolarının (ÖİB) işçi kiralayabilmesine izni veren düzenleme,

AKP'nin oylarıyla Meclis'ten geçmesinin ardından, 20 Mayıs günü Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi.

Mevcut İş Kanunu'na göre patronlar belirli süreli işlerde veya belli bir işin tamamlanması gibi koşullara bağlı olarak geçici işçi çalıştırabiliyorlar. Bu yasa, patronların işçi üzerindeki sorumluluğunu tamamen alıp, 10 metrekareselik bir ofis açıp emek simsarlığı yapacak Özel İstihdam Büroları'na veriyor.

Mevcut haliyle ÖİB'ler iş bulmaya aracılık eden kurumlar iken, yasayla ÖİB'lerin işyerlerine işçi kiralayabilmesine izin veriliyor. İş arayan işçi bir ÖİB'ye kayıtlı olacak, patronlar da istediği işçiyi ÖİB'lerden kiralayacak.

ÖİB ile işyeri arasındaki sözleşme bitince işçi, kiralanabilecek yeni bir işyeri olmadığı takdirde işsiz kalacak. İşçinin asıl işvereni olan işyeri sahibi işçinin ücret, sosyal haklar ve sigortasından sorumlu olmayacak.

Patronlar artık çalıştırdıkları kadrolu işçilerden kurtulmanın yollarını arayacak, bu mümkün olmasa bile kiralık

işçi tutma olanağı bir tehdit olarak kullanarak ücretler baskılanacak, kiralık işçi çalıştırma sayısındaki kısıtlamalara uyulmayacak, ücretini alamayan işçi ÖİB dışında karşısında bir muhatap bulamayacak. Yani yasa sermayeye kuralızsız geniş bir özgürlükler alanı anlamına geliyor.

EMEKLİLİK: ARTIK O DA BİR PİYASA MALI

Bireysel emeklilik sistemi (BES) ülkemizde 2001 yılından beri uygulanan, 2012 yılından itibaren de devletin tamamlayıcı bir rol üstlendiği özel sigorta sistemi ile devam ettirilen bir uygulama. Devlet, sosyal güvenlik sistemine ek olarak BES'i tercih edenlere %25 devlet desteği sağlıyor.

Gönüllülük esasına dayalı bir özel sigorta sistemi olan BES zorunlu hale getirilmeye çalışılıyor. Üzerinde çalışılan taslağın yasallaşması durumunda emeklilik artık sosyal güvenlik sisteminin değil, vadeli birikim ve fon yönetiminin bir bileşeni gibi çalışacak.

PATRONLARA YENİ KAYNAK: SURIYELİ İŞÇİLER

Suriye'deki yıkımdan kaçarak Türkiye'ye sığınanlar ayrı bir yıkımın içinde buluyor kendilerini. Sayılarının 3 milyonu aştığı söylenen ülkemizdeki Suriyeliler, yaşamlarını sürdürebilmek için asgari ücretin nerdeyse üçte birine ve güvencesiz olarak çalışıyor.

AKP kayıtdışı azalttığı ile övündüğü ülkemiz kayıtdışı konusunda işçiler için cehennem, patronlar için cennet olma özelliğini koruyor. Elbette Suriyeliler de bu durumdan muaf değil ancak AKP, Suriyelilere çalışma izni vererek kayıtdışı çalışmayı azalttığını iddia ediyor. Kayıtdışı çalışmasına göz yumulan Suriyelilerin oldukça az sayılacak bir bölümüne kısım kısım çalışma izni veriyor.

Suriyelilerin çalışma izni alabilmek için İşkur'a 200 liraya yakın bir ödeme

yapmanın yanında yasal olarak gerekli şartlara sahip olması gerekiyor. Çalışma izni alan ve sayıları 10 bine yaklaşan Suriyeli işçilerin çalışma izinlerinin inşaat, tekstil ve imalat sektörleri için verildiği belirtilirken tarım sektöründe kayıtdışı-geçici işçi olarak çalışan Suriyelilerin sayısının hiç az olmadığı ifade ediliyor.

Suriyelilere, en fazla 1 yıllığına verilen çalışma izin belgeleri, süresi dolduğunda yenilenebiliyor ancak bu ikamet izni yerine geçmiyor. Yani çalışma izni olanların oturma izni olmayabileceği kabul ediliyor.

Bir iş yerinde çalışmasına izin verilen Suriyeli sayısı için getirilen istihdam kotaları ile ilgili düzenleme de tartışmalı. Suriyeli işçilerin, çalışan Türk vatandaşı sayısının yüzde 10'unu geçemeyeceği şeklinde bir düzenleme var Ancak işveren, iş yerinin kayıtlı olduğu Çalışma ve İş Kurumu İl Müdürlüğü'nden başvuru-

sundan önceki 4 haftalık sürede aynı işi yapacak aynı nitelikte Türk vatandaşı bulunmadığını belgelendirirse, Suriyeli çalışanlar için istihdam kotası uygulanmayacak.

Çalışma izni olsa dahi Suriyelilerin hiçbir güvencesinin olmadan çalıştığı da gözönüne aldığımızda, ücretlerinin asgari ücretin altında olmayacağı kabulünün de hiçbir gerçekliğinin olmadığı kolayca anlaşılabilir. Üstelik patronlar "vasıfsız işçi" bulduklarına sevindiklerini beyan ederken. Tekstil sektöründe vasıfsız işçilere gereksinim olduğunu iddia eden patronlar Suriyeli işçileri çalıştırmaktan çok memnun. Yıllardır sektörde işçilik maliyetleri nedeniyle rekabet edemediklerini söyleyen patronlara Suriyeli işçiler AKP tarafından hazır kıta olarak sunuluyor.

■ Zehra Güner

Kıdem tazminatı cephesinde son durumdan

ÇALIŞMA BAKANI SÜLEYMAN SOYU'YA GÖRE "EN KAPSAMLI KIDEM TAZMİNAT ÇALIŞMASI" TAMAMLANMIŞ BULUNUYOR. BU MÜJDE ESASEN İŞÇİLERE DEĞİL PATRONLARA VERİLİYOR.

Binali Yıldırım'ın başbakan olmasıyla yeni kabinede de yerini koruyan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Süleyman Soylu kıdem tazminatıyla ilgili çalışmayı tamamladıklarını ve 65. Hükümet ile birlikte son durumu kamuoyuyla paylaşacaklarını belirtti.

Soylu, "kamuoyuna sunmadığımız ama çalışma hayatı içerisinde bugüne kadar gerçekleştirdiğimiz en kapsamlı kıdem tazminatı çalışmasını tamamlamış bulunuyoruz" dedi. Kıdem tazminatı sorunları ve alternatifleri içeriğindeki anketlerin il müdürlüklerine gönderildiğini ve bu sayede tüm Türkiye'de kapsamlı bir çalışma yapılabildiğini, en önemli hedeflerinden birinin kayıt dışı istihdam oranının %15'e indirilmesi olduğunu açıkladı.

NE DEĞİŞECEK?

Kıdem tazminatı fona dönüştürüldüğünde işçi yalnızca emeklilik halinde kıdem tazminatını alabilecek. Erkeklerin askerlikte kıdem kazanmaya devam etmesi mümkün olurken kadın işçi evlendikten sonraki 1 yıl içerisinde istifa edecek olursa kıdem tazminatı alamayacak. İşçinin istifa etmesi durumunda fonda adına biriken kıdem sıfırlanmayacak ancak patron da işçiyi çıkardığında tazminat ödemek zorunda kalmayacak. Bu durum işçilerin haftalık, günlük hatta saatlik çalıştırılmasının önünü açmış olacak.

YENİ SİSTEM PATRONLARI GÜLDÜRECEK

SGK güvencesinden çıkartılıp bireysel hesaba dayalı bir kıdem tazminatı sistemi kurmak isteyen hükümet, patronları desteklemeyi bırakmayacak. Yeni sistemde çalışanın brüt maaşından kesinti yapılarak kıdem tazminatı fonuna her ay düzenli bir para ayrılması gerekiyor. Her ay ödeyeceği düzenli bir tutar şirketlerin bütçesinde planlanabilir olacak, böylece beklenmedik tazminatların ödenmesinden doğan bütçe sıkıntılar ortadan kalkacak. Mevcut

sistemde olduğu gibi, çalışılan her yıl başına bir aylık brüt maaşının kıdem tazminatı olarak verilebilmesi için, aylık olarak %8,33'lük bir kesinti yapılması gerekiyor. Bu oranı fazla bulan patronların yardımına AKP iktidarı yetişerek çözüm formülleri üretti. Konuşulan seçeneklerden biri işsizlik sigortası fonundan 1 veya 2 puan keserek kıdem tazminatına kaydırmak, bir diğeri ise bireysel emeklilik birikimlerinde olduğu gibi kıdem tazminatı hesaplarına da %25 destek verilmesi. Bu sayede işverenin ödemesi gereken oran %4'lere kadar düşürülmüş olacak. Ancak, patronlar %4'ün daha

da aşağıya çekilmesi gerektiğini savunuyor.

TÜM İŞÇİLER FON YÖNETİMİ Mİ ÖĞRENECEK?

Bireysel emeklilik sisteminde olduğu gibi fon yönetimine endeksli bir sistem kurulması durumunda işçinin bireysel fon hesabında birikecek olan kıdem tazminatı miktarı, fon yönetimi performansına göre değişiklik gösterebilir. Yönetilen fonların ne kadar şeffaf olacağı ayrı bir soru olmakla birlikte söz konusu tasarıda kıdem tazminatı fonlarının işleyişini düzenlemek üzere bir madde sunulmuş durumda. Buna göre, bireysel emeklilik şirketinin seçimi işverene, seçilen emeklilik şirketinin kıdem tazminatı fonları arasından seçimi ise işçiye bırakılıyor. Bu durumda bütün işçilerin fon yönetimini öğrenmesi gerekecek. Bunun dışında fondan ayrılmak isteyen bir kişinin parasını nasıl alacağı belirsiz.

İşverenin işçinin primini ödeyip ödemediğini denetleyebilecek bir yol SGK yasa tasarisinde tanımlanmıyor. Eski bir çalışanın iş yerindeki tazminatının nasıl hesaplanacağı da belirsiz.

Yine de tüm bu belirsizlikler içerisinde Bakan Soylu, tüm paydaşları memnun edecek örnek bir çalışma yaptıklarını ifade etti. 65. Hükümet ilk icraatlarında patronların yanında olduğunu bir kez daha gösterecek.

MICHEL GRUELLE FRANSA'DAKİ
EYLEMLERİ BOYUN EĞME İÇİN YAZDI

'Biricik kurtuluş

FRANSA'DA YENİ İŞ YASASINA KARŞI EYLEMLER SÜRMEYE DEVAM EDİYOR. GEÇTİĞİMİZ HAFTA ÜLKENİN BİRÇOK KENTİNDE BİNLERCE İŞÇİ ŞALTER İNDİRİRKEN, HALK SOKAKLARI DOLDURMAYA DEVAM EDİYOR. FRANSA DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ ULUSAL BÜRO ÜYESİ VE ULUSLARARASI İŞLER SORUMLUSU MICHEL GRUELLE BOYUN EĞME İÇİN YAZDI.

Fransa'da bugün patronların ihtiyacı çok açık, çalışanların haklarını koruyan ve sermayenin çıkarlarını sınırlandıran iş kanunun ortadan kaldırılması gerekiyor. On yıllardır süren işçi direnişlerinin bir sonucu olarak ortaya çıkan bu yasa, şiddetlenen sınıf mücadelesi içerisinde işçiler için önemli bir koz. Sermaye sınıfının hizmetindeki ekolojist-sosyalist hükümet bu yasanın parlamentoda kabul edilmesi için var gücüyle bir savaş yürütüyor ve mecliste tartışılmadan yasanın kabulüne izin veren anayasanın 49/3. maddesini devreye sokmak hiç bir tereddütte bulunmuyor. Hükümet bu savaşı sınıf işbirlikçisi tüm sendikalarla özellikle de Fransız Demokratik Emek Konfederasyonu (CFDT) ile birlikte yürütüyor. Hükümet ve patronların tepkisi derin bir kaygı içinde haftalardır süren ve bugün de devam eden grev ve eylemlerle önemli bir karşı duruş gösteren Genel Emek Konfederasyonu (CGT) ve İşçi Gücü (FO) üzerinde yoğunlaşıyor. Bu yapılan grevler özelleştirmelerin işçilerin çalışma pozisyonlarını önemli ölçüde tehdit ettiği taşımacılık sektöründe büyük bir yankı uyandırdı.

Açık bir şekilde toplumsal bir başkaldırının uyanışına işaret eden bu mücadeleler, toplumsal meşruiyetini yitirsin diye provokatörlerin devreye sokulmasıyla birlikte devletin ve sermayenin şiddet içerikli saldırılarıyla karşı karşıya kaldı. Basın kuruluşları da açık bir şekilde işçi sınıfı hareketini bölmek ve işçilerin taleplerinin üzerini örtmek için CGT'ye saldırıyor.

Bir finans gazetesi olan "Les Echos" "CGT şiddet eylemlerinin yönlendiriyor başlığını attı, ancak sonrasında bu başlığı attığına çok pişman oldu. Neden mi? Çünkü bütün ülkeyi saran emekçilerin mücadele azmi, gittikçe daha görünür hale geliyor. Çünkü verilen mücadele direnişin merkezinde bulunan sendikaların yöneticilerini direnişin etkisinin artması için geliştirilmesi noktasında bir pozisyon almaya itiyor.

12 ve 19 Mayıs eylemleri binlerce emekçiyi bir araya getirirken; Yol İşleri Federasyonları, CGT ve FO bir çok büyük şehir ve kasabada bir ortak hareketi olarak ön plana çıktı. Demiryolları Sendikası (SNCF) CGT ve Sud Rail (Üniter ve Demokra-

tik Sendika) çarşamba ve perşembe günleri süresiz olarak şalter indirdi. Rafineriler, tersaneler ve limanlar salı günü tüm gün boyunca greve katıldı ve sekiz rafineriden altısı işgal edildi ve üretimleri tamamen durduruldu. Sınıf hareketi yayılıyor ve yeni işçi katmanlarını bünyesine katıyor.

CFDT'nin reformist yöneticileri hükümete ve sermayeye karşı verilen mücadelenin karşısında durmaya devam ediyorlar. Ancak bugün bunu yaparken eskisine göre daha fazla zorlukla karşı karşıya kalıyorlar. Düşman sınıf ile birlikte ortaya attıkları tüm önerilerle birlikte "Müzakereleri sürdürüelim" vazısını söylemek onlar için artık daha zor hale geldi.

Hükümetin de bir hayli köşeye sıkıştığı herkes tarafından biliniyor. Üç kağıtçı siyasiler sürekli saf değiştirerek kendilerine zincir vurmaya devam ediyorlar. İster sağdan, ister soldan, ister merkez siyasetten isterse Milli Cephe'den (radikal sağ) gelsin tüm bu hilelerin amacı sermaye düzenini korumaktır.

Gerçek çelişki halk ile sermaye arasındadır. Bugün halkın biricik kurtuluşu

sosyalizmde'

düzeni değiştirmek yeni ve sosyalist bir toplum inşa etmektir. Emek tarafından yaratılan ve kapitalizm tarafından gasp edilen tüm zenginlikler geri alınmalıdır. Uluslararası sanayi kuruluşlarına, ticaret örgütlerine, büyük bankalara ve finans örgütlerine peşkeş çekilen büyük ve orta ölçekli işletmeler geri alınmalıdır.

Bugün gerçek alternatif, ülkemizde yaşayan emekçi halktır. Partimiz Devrimci Komünist Parti'nin önerisi budur.

Parti yeni bir tepkiye çağrı yaparak direnişi sürekli kılmaya hazırdır.

■ Michel Gruselle
Ceviri: Uğur Kayrak

Erken seçim yine CHP'yi kurtarmasın

Özgür Şen

Bakmayın siz Kemal Bey'in esip gürlemesine, beni dinlemeyeni atarım demesine... Dokunulmazlık oylaması sırasında yaşanan kriz de gösterdi ki, CHP bu şekilde devam edemez. Kriz, dokunulmazlık tartışmasında zirve yapmış olabilir, ama CHP'nin sorunu bu başlıkta yaşanan tartışmadan ibaret görülemez. Dokunulmazlık meselesi etrafında süren problem bir neden değil sonuç aslında.

CHP, bir "şeyi" bekliyor gibi siyaset yapıyor ve işin kötüsü CHP'de kimse neyin beklendiğini de bilmiyor. Ama bekliyorlar...

Bu bekleyiş halinden dolayı da AKP karşısında yaptıkları muhalefet iniş ve çıkışlar gösteriyor. Kemal Bey bir gün Erdoğan'a sözünü sakınmadan yükleniyor, ertesi gün mecliste dokunulmazlık konusunda olduğu gibi AKP'nin dümen suyunda hareket ediyor. CHP bir gün laiklik için kitlesini sokağa dökmekten bahsediyor, ertesi gün imam hatiplere sahip çıkıyor.

CHP bundan fazlası olamaz, sosyal demokrat bir parti zaten böyle refleksler verir demek için acele etmeyin. Elbette bir sosyal demokrat partinin siyasi açımlarının bu düzen tarafından çizilmiş sınırları var ve örneğin bugün gerçek anlamda laikliği savunmak için o sınırları aşmak zorunlu. Ama CHP'nin siyasi çizgisinin bunun ötesinde sorunları var. Kılıçdaroğlu'nun liderliğindeki CHP, bu düzen içinde nerede duracağına karar veremiyor ve şimdi parti içinde yaşanan sorun da aslında bundan kaynaklanıyor.

Öyle bir ana muhalefet partisi düşünün ki, iktidar partisiyle ne yapacağı konusunda tutarlı bir fikre sahip olmasın. Olmayınca da, dokunulmazlık gibi kritik bir gündemde, kimsenin anlayamadığı kadar büyük siyaset yapacağız diye her şeyi eline gözüne bulaştırırsın.

Ancak deniz bitti işte. CHP kurultaya gitsin, Kemal Bey herkesin çok iyi bildiği hesap uzmanlığı ile delegasyonu ayarlayıp muhalefeti tasfiye etmeden hakimiyetini sürdürecektir. İncelikte bir sonuçla bu kurultaydan da başarıyla çıksın, ne değişir?

CHP büyüklüğündeki bir siyasi parti için sorulması gereken soru partinin siyasi performansı ile tabanını memnun edip etmediğidir ve CHP'yi AKP döneminde hep seçimler kurtarır. CHP'nin her seçimde AKP'ye yeniliyor olmasıyla bu olgunun arasında bir çelişki yoktur. Seçim aralarında AKP'ye yaptığı muhalefetten kimsenin memnun olmadığı CHP, seçim zamanı geldiğinde, Türkiye ilerliliğine tek tercih diye dayatılır ve bu insanlar bir şekilde CHP'nin arkasında toplanır. Sandıklar açılır açılmaz da bir dahaki seçim dönemi yine CHP'ye oy verene kadar sürecektir şikayet sezonu başlar.

Evet şu anda ihtimaller tartışılabilir ama henüz ufukta bir seçim görünmüyor ve CHP'den herkes şikayetçi. CHP'nin bu şekilde devam edemeyeceğini görmeyen yok, ama bir çözüm de ortada yok. Kılıçdaroğlu'na alternatif olarak görülebilecek isimlerin de CHP'ye dair tabanı heyecanlandırıp insanları harekete geçirecek bir plan ya da ufuklarının olmadığı da ortada.

Bir parti bu kadar çaresiz olabilir mi? Üstelik gelecek seçimde yine öyle ya da böyle bir önceki seçimlerde oy aldığı insanlardan destek görecektir bir parti bu. Bir gariplik yok mu sizce?

Evet bir gariplik var. CHP'nin umutsuz haliyle, her seçimde gidip CHP'ye oy veren insanların bu ülkenin umudu olmasının arasındaki çelişkidir doğan bir gariplik bu.

O çelişkiyi sorunun merkezinde duran CHP çözemez. Geçmişte hep bu denendi ve CHP'nin bu çelişkiyi çözecek şekilde dönüşmesi beklendi veya CHP bu şekilde dönüştürülmeye çalışıldı. Ama olmadı. Şimdi çelişkinin diğer tarafına bakmanın zamanıdır. Bu ülkenin umudu olan insanların, bu çelişkiyi çözmek için dönüşmelerinin, kendisi bir probleme dönüşmüş CHP'yi geride bırakmalarının vakti gelmedi mi?

“Son atandığımız maden şirketinin sahasında 5 bin ton civarında kömür tespiti yaptık. Bu kömürün satılarak nakit paraya çevrilmesi ve maaşını alamayan işçilerin alacaklarının dağıtılması noktasında dikkatli bir şekilde çalışma başlatıyoruz.”

Paralel operasyonunda DEKA Madencilik'e atanan kayyumun açıklaması

24 MAYIS 2016

KOMÜNİSTLERİN YANITIDIR:

KÖMÜRÜ KATIRLARLA BİNALİ ÇIKARSIN

Zonguldak Kilimli'de DEKA Madencilik adlı şirketin işlettiği bir maden var.

Burada bir şeyler oluyor. Ne olduğuna bakarken Zonguldak'ta son 20 yılda olanları da unutmamak lazım.

Yıllarca demir çelik fabrikalarına, enerji santrallerine, evlere, şehirlere ateşini veren karaelmas diyarı Zonguldak, Erdoğan'ın kahramanı Turgut Özal zamanında satılığa çıkarıldı.

Maden işçileri için beklenen yaşam süresi Özallı yıllarda 47'ye inmiş, sahiline, ormanına kömür karası sinmiş Zonguldak'a "devlet işletmesi artık verimli değil" denildi, madenler ya kapatıldı ya da zenginlere peşkeş çekildi.

Özel sektör işletmelerinde ücretler de çok düştü, çalışanın yaşama şansı da...

Peşkeş, AKP zamanında yeşil sermayenin de katılımıyla sürdü.

Kilimli'deki DEKA işletmesi de bunlardan birisi.

DEKA'da sessiz sedasız, "iş kazası" denilen işçi cinayetleriyle, karın tokluğuna çalışan, parasını alamayan işçilerle yıllar geçti.

Derken cemaatle ortaklık bozuldu, paralel şirket DEKA hedefe yerleşti.

DEKA'daki sefaleti yandaş basının "görmesi" de böylece oldu. Sabah gazetesi 2014 Ekim sonunda DEKA Kilimli madenini haber yaptı: Bu devirde katırlı maden!

O maden, o koşullarda yıllardır çalışıyordu. İşçi ölümleri

Kilimli genelinde de DEKA'da da "istisna" değildi. Sabah DEKA'daki kara sömürüyü ancak "paralelle" aralar bozulmaya başlayınca haber yaptı.

Bir ay önce "paralel operasyonu" içinde DEKA'ya kayyum atandı. Zaten aylardır ücretini alamayan işçiler can havliyle eyleme geçti. Valiliğe yürüdüler, eylemler yaptılar.

Sonunda kendilerini madene kapatıp açlık grevine başladılar.

Zaman gazetesinde demokrasi destanı bulanlarsa 80 işçinin ailece aç açık kalmakla, açlık grevinde ölüme yatmak arasında kalmasıyla ilgilenmedi.

Kayyum gelişmelere duyarsız kalmadı ama! İşçilerin ölmesine gönülleri razı değildi.

Açıklama yaptılar, dediler ki: Madende 5 bin ton kömür varmış. Onları satalım, işçilerin parasını ödeyelim.

Alçaklık!

İşçiler, "paramızı verin yoksa biz çalışmayız" diyorlar.

Kayyum, top çeviriyor "kömürleri satalım, size paranızı verelim" diyor. Bunu da resmi kanallardan değil, yandaşın gazetesinden duyuyoruz.

Herkes atıp tutuyor, olan işçiye oluyor! Biz de yüksekte açarak söylüyoruz: Bu ülkenin yüzde 99'u işçi! Verin işçilerin parasını. O para ki insanlık dışı koşullarda dökülen kanlı alın terinin karşılığı bile olamayacak ödenmemiş kölelik ücretidir.

Madendeki kömürleri de katırlarla "düşük profilli" başbakanınız çıkarın!

iletisim@kp.org.tr

www.kp.org.tr

/kpninsesi

**KOMÜNİST
PARTİ**